



2020

lało w teatrze

Wstęp

W 2020 roku odbyła się trzynasta edycja programu Lato w teatrze, która podporządkowana została rytmowi nadawanemu przez pandemię COVID-19. W marcu wprowadzono lockdown, więc szkolenia dla osób zainteresowanych rozwojem w ramach Szkoły Pedagogów Teatru zostały odwołane. W kwietniu Komisja Ekspertów po zapoznaniu się ze 182 wnioskami wyłoniła 40 najciekawszych projektów, w tym 4 w ramach modułu Lato w teatrze +. Wprowadziłyśmy zmiany w regulaminie umożliwiające realizację pomysłów w wersji online oraz hybrydowej. Zaproponowałyśmy nowy program szkoleniowy dla realizatorów: warsztaty i spotkania odbywały się w sieci. W centrum naszej uwagi znalazło się budowanie relacji pomiędzy uczestnikami oraz refleksja nad prowadzeniem działań edukacyjnych w nowej rzeczywistości. Dziś z radością możemy powiedzieć, że w przypadku 39 ośrodków realizacja projektów nie tylko okazała się możliwa, ale również przyniosła wiele satysfakcji i pięknych chwil. Opowieść o tych działaniach znajdziecie Państwo poniżej. Oprócz opisów projektów, informacji o realizatorach, koordynatorach i podejmowanych tematach w przygotowanym przez nas materiale znajdują się wypowiedzi beneficjentów dotyczące sukcesów, wyzwań i niespodzianek, a także rady dla osób zastanawiających się nad złożeniem wniosku w programie. W publikacji przedstawiamy również ofertę warsztatów i spotkań adresowanych do wnioskodawców i beneficjentów 13. edycji programu Lato w teatrze.

Korekta i redakcja:

Justyna Czarnota, Katarzyna Kotarska,
Katarzyna Piwońska

Projekt layoutu i skład:

Karolina Witowska

Opisy projektów powstały na podstawie informacji przekazanych przez realizatorów warsztatów.

Program Lato w teatrze jest realizowany przez Dział Pedagogiki Teatru Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego i finansowany z budżetu Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

Ze względu na pandemię po raz pierwszy od dziesięciu sezonów w trasę nie wyruszył namiot cyrkowy. W zamian została opracowana multimedialna publikacja „Mobilna scena Instytutu Teatralnego” zawierająca materiały podsumowujące dotychczasowe funkcjonowanie projektu. Na specjalnie zaprojektowanej stronie internetowej znalazły się wywiady z reżyserami spektakli zrealizowanych w namiocie cyrkowym, nagrania audio z wypowiedziami osób uczestniczących w projekcie, teksty krytyczne, a także zbiór materiałów archiwalnych. Mamy nadzieję, że z zainteresowaniem przyjrzą się Państwo również tej propozycji.



**Tymczasem serdecznie
zapraszamy do lektury
poniższego podsumowania
Lata w teatrze 2020!**

LATO W TEATRZE

W LICZBACH

- 182** zgłoszone projekty
- 40** przyznanych dotacji
- 39** zrealizowanych projektów
35 w module lwt | 4 w module lwt+
- 43** miejscowości
- 14** województw
- 50** pokazów
- 776** uczestników
- 506** osób zaangażowanych w realizację
(także wolontariuszy)
- 3761** widzów pokazów na żywo
- 29928** widzów pokazów online



Lato w teatrze



Lato w teatrze+





Opisy projektów

2020

MAŁA SPÓŁDZIELNIA CODZIENNA

REALIZATOR: Małopolski Instytut Kultury w Krakowie

MIEJSCE: Kraków

KOORDYNATORKA: Weronika Idzikowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Aleksandra Barczyk,
Viola Chmielewska, Tadeusz Dylawerski, Jan Krawczyk,
Marta Pietruszka, Marta Riess, Arletta Szewczyk

Działanie „Małej Spółdzielni Codziennej” oparliśmy na dwóch filarach kluczowych dla tworzenia i trwania wspólnoty: na byciu razem i na snuciu opowieści. Pracowaliśmy w oparciu o pedagogikę dialogiczną, metody czerpane ze szkół demokratycznych oraz metodę „wioski teatralnej”, w której w toku działań wymieniamy się rolami (uczestnicy z prowadzącymi, prowadzący ze współprowadzącymi, współprowadzący z uczestnikami itd.). Zależało nam na demokratyzacji głosów: każdy bez względu na wiek, status, kompetencje, stan zdrowia itd. mógł wpływać na rzeczywistość w naszej „wiosce”. Temat, nad którym pracowaliśmy, to snucie opowieści: o bohaterach, książkach, komiksach, filmach, serialach itd., o tym, co nas kręci, co jest naszą pasją. Opowiadaliśmy za pomocą różnych środków wyrazu: muzyki, tańca, ruchu, plastyki, cyrku itd. Małą Spółdzielnię Codzienną stworzyli: dzieci i młodzież ze Stowarzyszenia Rodziców i Przyjaciół Dzieci z zespołem Downa „Tęcza” w Krakowie, dzieci i młodzież z Krakowa i niedalekich miejscowości, pedagogożki i pedagodzy z kilku organizacji – Małopolskiego Instytutu Kultury, Staromiejskiego Centrum Kultury Młodzieży, Fundacji Wszyscy Obecni – oraz rodzice i bliscy ze Stowarzyszenia Rodziców i Przyjaciół Osób z Zespołem Downa „Tęcza”.

W drugim tygodniu uczestniczki i uczestnicy sami zaproponowali, że chcą prowadzić swoje zajęcia: tańca, jogi, superbohaterów i ornitologii. Było to ekstra doświadczenie! Zajęcia prowadziły też osoby z Zespołem Downa. Szczęki nam wszystkim opadały. Wyszło super!



NIE NASZA BAJKA

REALIZATOR: Centrum Kultury i Sportu w Jabłonowie Pomorskim

MIEJSCE: Jabłonowo Pomorskie

KOORDYNATORKA: Justyna Prajs

PROWADZĄCY WARSZTATY: Anna Berent, Dorota Kołodziej,
Marcin Kurkus, Justyna Prajs, Karolina Skrzyńska

W naszym projekcie wszystkie warsztaty i treningi odbyły się online. Wykorzystywaliśmy metody dramy, teatru obrazu, arteterapii. Sięgnęliśmy także po elementy ruchu autentycznego oraz improwizacji i tańca współczesnego. Zaprośiliśmy uczestników do przyjrzenia się tematom ważnym społecznie. Prowokowaliśmy rozmowy, aktywności, przemyślenia, analizy... Chcieliśmy wspólnie namierzyć potwory toczące życie społeczne i poszukać sposobów na pokonanie ich. Uczestnicy Lata w teatrze zwrócili uwagę na takie zjawiska jak: hejt, brak tolerancji, znieczulica społeczna, osamotnienie w świecie zdominowanym przez media społecznościowe, piętnowanie inności, wrażliwości, przemoc słowną i psychiczną... Te potwory pojawiły się na afiszach w całym mieście, aby poruszać mieszkańców i jednocześnie informować o działaniach. Uczestnicy przygotowali także kampanię społeczną w Internecie, opatrzoną hasztagiem #nienaszabajka. W ten sposób chcieliśmy zaprosić mieszkańców Jabłonowa Pomorskiego do dyskusji w temacie i działania. Szukaliśmy dróg na poradzenie sobie z zachowaniami, których nie akceptujemy. W efekcie powstała koncepcja interwencji w terenie oparta na pracy z ciałem, z mimiką i słowem. Układając hasła, przygotowując kostiumy, makijaże i pozy do sesji zdjęciowej grupa uczestników „obnażyła” współczesne potwory. Młodzież nagrała film, który został wyświetlony jako pokaz w ramach kina plenerowego.

**To najlepsza przygoda
wakacyjna dla nas,
uczestników i naszej
społeczności. Po Lecie
w teatrze już nic nie będzie
takie samo!**



FABRYKA PRZESTRZENI

REALIZATOR: Stowarzyszenie Bliżej Szkoły

MIEJSCE: Kietrz

KOORDYNATORKA: Barbara Pasterak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Sebastian Juszczyk, Emilia Kina,
Barbara Pasterak, Mateusz Przyłęcki, Filip Rybkowski,
Michał Sroka, Sebastian Świąder, Grażyna Tabor, Izabela Zawadzka

Punktem wyjścia do działań była przestrzeń miejscowości Kietrz. Jej tkanka architektoniczna zachowała ślady uwarunkowań historycznych. Interesowało nas zbieranie wspomnień, śladów, ważnych przedmiotów, ale też dźwięków i obrazów. Podczas tematycznych spacerów przyglądaliśmy się poszczególnym miejscom, dając szansę na rozszczelnienie historii, dopuszczenie do głosu alternatywnych rozwiązań scenariuszy wydarzeń i opowieści wyobrażonych. W pierwszym tygodniu warsztaty prowadzili artyści wizualni, którzy wspólnie z uczestnikami stworzyli nawarstwiające się mapy przestrzeni, alternatywne makiety miasta. Pracując z różnymi technikami (np. fotograficznymi), eksplorowaliśmy przestrzeń i przyglądaliśmy się jej na nowo, z perspektywy odkrywców. Równolegle trwały warsztaty teatralne z obszaru tworzenia apokryficznych opowieści o mieście. W drugim tygodniu uczestnicy szukali potencjału performatywnego historii związanych z przestrzenią i opowieściami mieszkańców. Powstały reportaże radiowe, krótkie formy wideo i pomysły na happeningi. Wiezorami młodzież uczestniczyła w warsztatach online z twórczego przetwarzania i wykorzystywania dźwięków. Powstały m.in. krótkie spacery dźwiękowe zebrane w subiektywnej mapie

Kietrza dostępnej na Google Maps. Powstała w ten sposób trasa, która zaprasza do zwiedzania miasta i przyglądania mu się z nowej perspektywy, dokumentuje efemeryczne instalacje site-specific w zieleni, a także odświeżony przez młodzież mural reklamowy dawnej fabryki dywanów WELUR, która stanowi wciąż ważny element tożsamości mieszkańców.

Skoro możliwe były warsztaty na zoomie z artystą z Warszawy, to tak naprawdę okazuje się, że Kietrz nie jest wcale tak bardzo daleko od centrum.



MIKROŚWIATY

REALIZATOR: Centrum Kultury i Promocji Gminy Ciężkowice

MIEJSCE: Ciężkowice

KOORDYNATOR: Bogdan Krok

PROWADZĄCY WARSZTATY: Agnieszka Polańska, Joanna Sarnecka

„Mikroświaty” to projekt, którego ideą było umożliwienie dzieciom i młodzieży opowiedzenia o swoim świecie – na własnych zasadach i w wybrany przez siebie sposób. Założyliśmy podążanie trzema ścieżkami tematycznymi: „Ślady i tropy” – opowieść o naszym miasteczku, jego historii i mieszkańcach. „Dzisiaj jutro i pojutrze” – opowieść o marzeniach, tych bardzo aktualnych i tych odnoszących się do przyszłości oraz „Tu i teraz” – opowieść o codzienności, o szkole, podwórku, rodzinie. Uczestnicy mieli za zadanie połączyć te elementy w jedną, owianą nutką tajemnicy opowieść – ich opowieść. Dzięki wspólnym integracjom grupy, wspólnym inicjatywom, wycieczkom, „nowemu” spojrzeniu na ich przestrzeń życiową, planowaniu, a przede wszystkim dzięki zasadzie współdziałania, uczestnicy projektu stworzyli widowisko łączące w sobie elementy opowieści o przeszłości, przyszłości i teraźniejszości. To była ich wypowiedź o nich samych. Samodzielnie wybrali treści i formę ich przekazu. Aby stworzyć widowisko, uczestnicy ćwiczyli różne formy ekspresji, od tańca, śpiewu, scenopisarstwa, elementów scenografii, storytellingu, improwizacji (również ruchowych) po ćwiczenia kreatywnego pisania i budowania skojarzeń. Wielki finał przedsięwzięcia pod nazwą „Mikroświaty” to widowisko, które rozegrało się w przestrzeni publicznej Rynku w Ciężkowicach. Łączyły się w nim elementy parady, happeningu oraz pokazu teatru cieni w oknach ciężkowickiego Ratusza.

Nie chodzi w tym wszystkim o to, abyś ty był dumny i zadowolony ze swojego pomysłu. Dzieci, przy twojej dyskretnej pomocy, powinny być dumne ze swojej pracy i efektu końcowego. Masz im stworzyć przestrzeń i warunki, dobrać właściwych instruktorów i pedagogów. Dalej potoczy się samo. Ty wtedy stój z boku i się ciesz, że wyszło dobrze.



WSZYSTKIE NIEMOŻLIWOŚCI ŚWIATA

REALIZATOR: Fundacja TIFF Collective

MIEJSCE: Wrocław

KOORDYNATORKA: Paulina Anna Galanciak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Maciej Bujko,
Paulina Anna Galanciak, Aleks Marquezy, Agata Obłąkowska

„Wszystkie niemożliwości świata” to projekt teatralno-artystyczny dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami i pełnosprawnych. Naszym założeniem była integracja zarówno wśród uczestników, jak również wśród prowadzących. Współpraca Fundacji TIFF Collective i Teatru Arka pozwoliła nam na zbudowanie zespołu artystycznego, w którym prowadzącymi byli doświadczeni artyści, a ich asystentami – aktorzy z niepełnosprawnościami. Chcieliśmy stworzyć świat uwzględniający potrzeby każdej osoby w projekcie, przestrzeń, w której nie ma barier, a słowo „niemożliwe” bardzo szybko traci na znaczeniu. Naszą inspiracją była książka „W Dolinie Muminków” Tove Jansson. Ogromnym wsparciem w realizacji projektu było partnerstwo z Instytutem im. Jerzego Grotowskiego.

Świat, w którym każdy czuł się ważny i w którym potrzeby każdego zostały uwzględnione, był nie tylko naszym marzeniem, ale też ciężko pracowaliśmy na to, żeby stał się realnym efektem.



POZA HORYZONT

REALIZATOR: Fundacja t:

MIEJSCE: Wałbrzych

KOORDYNATORKI: Marta Kurowska, Karolina Sobolewska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Marta Kurowska, Robert Maniak,
Filip Niżyński, Karolina Sobolewska

„Poza horyzont” to wystawa performatywna, na którą złożyły się dźwięki, obrazy, emocje, wyobrażenia. Do jej ułożenia zaprosiliśmy dzieci w wieku 8–12 lat. Zainspirowaliśmy się marzycielami i odkrywcami. Razem z nimi wyruszyliśmy w artystyczną podróż poza horyzont znanego nam świata i sztuki. Rzeczywistość naszych marzeń nie jest jakąś odległą perspektywą, ale zaczyna się tu i teraz. A my postaviliśmy pierwszy krok w jej kierunku. W twórczym działaniu daliśmy wyraz dziecięcemu spojrzeniu na rzeczywistość i zmieniliśmy ją, zgodnie z naszą intuicją, wrażliwością, potrzebami. Od nowa wymyśleliśmy zasady, instytucje i relacje między ludźmi. Zaplanowaliśmy czas – by móc skupić się na tym, co naprawdę ważne – i miejsce, które będzie przyjazne dla jego mieszkańców. Stworzyliśmy niezwykły dziecięcy świat: wizję naszej wymarzonej przyszłości. Zebrane historie, emocje, artefakty potraktowaliśmy jako tworzywo dla naszej wyobraźni, ułożyliśmy własną opowieść. Dokonywaliśmy eksperymentów i tworzyliśmy zupełnie nowe formy. Bo teatr też wymyśleliśmy na nowo! Stworzyliśmy wystawę, której każdy może być współtwórcą. Odmienne osobowości, wrażliwości, doświadczenia, marzenia i pragnienia ułożyliśmy w barwną mozaikę – fantazję, przekraczającą horyzonty. Projekt był realizowany w partnerstwie z Teatrem Lalki i Aktora w Wałbrzychu oraz Centrum Nauki i Sztuki Stara Kopalnia.

Największa satysfakcja podczas ewaluacji? Usłyszeć zdanie: „Jestem z siebie dumny, bo to zrobiłem, choć nie sądziłem, że potrafię.” Takich zdań usłyszeliśmy bardzo wiele.



TEATRALNE STUDIO HIP-HOPOWE

REALIZATOR: Stowarzyszenie Teatr Nowy

MIEJSCE: Kraków

KOORDYNATORKA: Karolina Purłan-Leśniak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Łukasz Błażejewski,
Małgorzata Fatalska, Paweł Harańczyk, Karol Miękina,
Karolina Purłan-Leśniak, Piotr Sieklucki

„Teatralne studio hip-hopowe” w trakcie realizacji projektu stało się studium muzycznym w którym rozbrzmiewały nie tylko nuty hip-hopowe, ale także popowe i jazzowe. Próbowaliśmy połączyć różne światy, pokazując dzieciom i młodzieży, że teatr jest miejscem, w którym swobodnie mogą wyrazić siebie za pomocą różnych środków. Podczas letnich półkolonii odbyły się warsztaty wokalne, muzyczne, choreograficzne, dziennikarskie, scenograficzne, fotograficzne oraz warsztaty z pisanie tekstów. Mieliśmy również przestrzeń do dyskusji na ważne tematy. Po obejrzeniu spektaklu „Król Maciuś Pierwszy” (młodsza grupa wiekowa) oraz „To my jesteśmy przyszłością!” (starsza grupa) odbyliśmy burzę mózgów pod tytułem „Przyszłość to my”. Zorganizowaliśmy również spotkanie poświęcone bezpieczeństwu w sieci, podczas którego rozmawialiśmy między innymi o zachowaniu w mediach społecznościowych. Wszystkie te działania prowadziły do tego, aby pokazy finałowe były autorskim przedsięwzięciem uczestników warsztatów. Dzięki temu spotkało nas coś naprawdę wyjątkowego, bo uczestnicy warsztatów w pełni otworzyli się na prowadzących i zgromadzoną widownię. Nasz teatr stał się bezpieczną przestrzenią do twórczego działania i wyrażania siebie, co uważamy za największy sukces tego projektu.

Największym sukcesem jest to, że dzieciom i nastolatkom się po prostu chce.



TUBYLCY CZYLI CZEGO MOŻEMY NAUCZYĆ SIĘ OD NASZYCH PRZODKÓW

REALIZATOR: A la teatr

MIEJSCE: Borkowice

KOORDYNATORKA: Agnieszka Grygiel

PROWADZĄCY WARSZTATY: Monika Andrzejewska,
Agnieszka Grygiel, Artur Klimaszewski

Koncepcja projektu nawiązuje do zeszłorocznych doświadczeń, które przeszliśmy razem z naszą wspólnotą w Lecie w teatrze. W tym roku skupiliśmy się na przeszłości: wsiedliśmy z dziećmi do wehikułu czasu, który cofnął się hen, hen daleko, nawet do epoki dinozaurów. Zadawaliśmy pytania o pamięć ziemi, o spadek, jaki zostawili nam dalecy krewni, o ślady ich życia, jakie dziś możemy znaleźć w naszych społecznościach. Punktem wyjścia do tego była przeszłość olęderska Borkowic – w tym roku obchodzimy 270. rocznicę przybycia osadników na te ziemie. Została po nich szkoła – obecnie wykorzystywana jako świetlica – kostnica, stodoła, wierzby. Rozejrzeliśmy się uważnie z dziećmi wokół, by znaleźć ślady, znaki i pamiątki po tych, którzy żyli tu przed nami. To Tubyłcy czyli ci, którzy tu byli, żyli, pracowali, mieli swoje smutki i radości. Spotkanie z przeszłością naszych społeczności stało się dla dzieci inspiracją do odkrycia ich przeszłości rodzinnej. Tak powstał mozaikowy kolaż historii rodzinnych przedstawiony w formie teatru kamishibai, wielkie drzewa genealogiczne, a także wyszyty

(w części wspólnie z rodzinami uczestników) Pamiętnik Ziemi – mapa, na której znalazły się na nasze domy, dawne wiatraki, zapomniany cmentarz ewangelicki i oczywiście dinozaury.

Naszym największym sukcesem są relacje – nasze z dziećmi, dzieci między sobą, z rodzicami, mieszkańcami, partnerami. I oczywiście twórcze relacje z materią i przestrzenią. I nas samych ze sobą. To dla nas sedno Lata w teatrze.



WELCOM TO GANGLAND, CZYLI WITAJ DROGI SĄSIEDZIE!

REALIZATOR: Stowarzyszenie Multi.Art

MIEJSCE: Kalisz

KOORDYNATORKA: Ewelina Knajdek-Marcinkowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Natalia Czarcińska, Ewa Gaj,
Sebastian Jochan, Marta Kościańska, Wojciech Masacz,
Marta Śniosek-Masacz, Agnieszka Zalewska

W projekcie „Welcom to Gangland, czyli Witaj Drogi Sąsiedzie!” postawiliśmy sobie za cel wprowadzenie dzieci i młodzieży w tematy związane z budowaniem wspólnoty sąsiedzkiej, w której każdy mieszkaniec jest ważny, każdy ma swój potencjał i wyjątkowe cechy. Ten projekt ukierunkowany był także na pokazanie jego uczestnikom, że dobre sąsiedztwo można tworzyć niezależnie od miejsca, w którym żyjemy. Z grupą dzieci w wieku od 7 do 13 lat, rozmawialiśmy o tym, jak powinno wyglądać dobre sąsiedztwo, w którym każdy ma takie same prawa, ale też obowiązki dbania o wspólne dobro. W naszym projekcie każdy był mile widzianym sąsiadem, a nie potencjalnym wrogiem – jak sugerował napis „Welcome to Gangland”. To hasło widniało na ścianie budynku, w którym znajduje się Dom Sąsiedzki i stało się inspiracją dla naszej pracy. Codzienne spotkania były okazją do rozmów i refleksji na temat dobrosąsiedzkich relacji i wzajemnej życzliwości. Dzieci i młodzież miały możliwość doświadczyć rozmaitych

form twórczości, m.in.: fotografowały najbliższą okolicę, a z powstałych kadrów stworzyły album-książkę fotograficzną, wykonały kolorowe transparenty z pozytywnymi przekazami i hasłami oraz nagrywały dźwięki. Wspólnie z uczestnikami odkrywaliśmy miejsca, wsłuchaliśmy i wczuliśmy się w puls dzielnicy. Uczestnicy stworzyli podwórkową orkiestrę, grając na bum bum rurkach i improwizując. Z pomocą prowadzących powstał także latoteatralny teledysk. Podczas finału zaprosiliśmy sąsiadów z dzielnicy do wymyślnego miasta marzeń Sąsiadopolis. W tym mieście, każdy mógł się poczuć jak u siebie i świetnie się bawić. I tak się stało!

**Po dwóch tygodniach
kręcenia się z dziećmi
po osiedlu, rozmowach
i stopniowym przełamywaniu
niechęci, udało się nam zrobić
finał, który zaskoczył niejed-
nego opornego sąsiada.**



WYSPY

REALIZATOR: Fundacja Teatr Latarnia

MIEJSCE: Gródek, Borki

KOORDYNATORKA: Paula Czarnecka

PROWADZĄCY WARSZTATY: Paula Czarnecka, Łukasz Krysiwicz, Tomasz Motłoch, Rafał Pietrzak, Zbigniew Rusiłowicz, Michał Stankiewicz, Magdalena Toczydłowska-Talarczyk, Anna Trochimczyk, Mateusz Tymura

Projekt „Wyspy” poruszał temat poczucia odpowiedzialności za miejsce, w którym żyjemy. Poprzez interaktywne działania artystyczne i pracę ze społecznością lokalną zwróciliśmy uwagę na środowisko i wspólnie szukaliśmy możliwości przeciwdziałania jego zanieczyszczeniu. Przestrzenią naszego artystycznego śledztwa była Gmina Gródek, a konkretniej otaczająca ją Puszcza Knyszyńska. Podczas regularnych spacerów po lesie natknęliśmy się na dzikie śmietniska, które dzięki naszej wyobraźni zaczęły funkcjonować jako śmietnikowe wyspy na Morzu Puszczańskim. Z wysp czerpaliśmy inspiracje do twórczych działań w sześciu warsztatowych grupach. W trakcie pracy wykorzystywaliśmy środki teatralne (teatr ożywionej formy), performatywne, muzyczne (tworzenie instrumentów) plastyczne (murale, plakaty, formy lalkowe wykonane z materiałów znalezionych na dzikich wysypiskach) oraz dziennikarskie (badania terenowe, wywiady, artykuły). Podstawą tworzenia widowiska finałowego była filozofia teatru przedmiotu, czyli poszukiwania historii, przeznaczenia, duszy obiektów. Podczas pracy powstały stwory ze śmietniskowych wysp, a ich przygody były główną osią scenariusza spektaklu stworzonego przez dzieci. Pokazy odbyły się przy dźwiękach muzyki skomponowanej i wykonanej na żywo w dwóch miejscach – Gminnym Centrum Kultury w Gródku i na łące nad rzeką Supraśl w wiosce Borki.

Nastaw się na to, aby ciekawym okiem obserwować uczestników i uczyć się od nich. Dać im pole własnego wyrazu i zyskania twórczego doświadczenia, zamiast starać się przygotować efektowny program końcowy. Dla nich i dla ich rodziców to jest i tak piękne, napawające dumą doświadczenie.



PIŁĄ I KLEJEM. OD PODZIAŁÓW DO DZIELENIA SIĘ

REALIZATOR: Miejski Teatr Miniatura

MIEJSCE: Gdańsk

KOORDYNATORKA: Justyna Sawicka

PROWADZĄCY WARSZTATY: Wioleta Karpowicz, Marcin Kuzior,
Wojciech Stachura, Krystian Wieczyński, Sławomir Wymysłowski

Warsztaty teatralno-rzemieślnicze „Piłą i klejem. Od podziałów do dzielenia się” poruszały temat granic, tych rozumianych szeroko (przestrzeń) i tych dotyczących jednostki (granic, do których zbliża się każdy człowiek, każdy twórca i które czasami przekraczamy). Zmierzenie się z tym tematem ułatwiały narzędzia artystyczne oraz wspólna przestrzeń dla działań twórczych. Trzech aktorów zaproponowało trzy różne metody pracy, co pozwoliło na odnalezienie środka wyrazu każdemu z uczestników. Temat granic przerabiano między innymi tworząc z klocków LEGO przestrzeń parateatralnego laboratorium. Obrazy utrwalone jako zdjęcia zostały ożywione za pomocą techniki animacji poklatkowej. Sytuacje odgrywane przez postaci z klocków pozwoliły na stworzenie bezpiecznego dystansu. Kolejny instruktor zaproponował temat granic w kontekście tworzenia / przekraczania własnego „ja” – uczestnicy mogli prowadzić obserwacje podczas budowania i animowania lalek. Granice były także tematem etiud, które opracowała młodzież podczas warsztatów czerpiących z pedagogiki zabawy i teatru z elementami improwizacji. Na podstawie gier inspirowanych dramą i zabaw scenariuszowych uczestnicy

tworzyli fabuły bezpośrednio na scenie, poznali podstawy pantomimy, teatru ruchu, co pozwoliło im na wypracowanie wyrazistych środków ekspresji scenicznej. Uczestnicy pracowali w trzech dziesięcioosobowych zespołach, także podczas przygotowywania pokazu finałowego – wszystkie grupy miały zajęcia z każdym z instruktorów. Elementy scenografii uczestnicy współtworzyli w pracowni plastycznej wraz ze stolarzami. Warsztaty pomyślane zostały tak, by uczestnicy mieli okazję poznać wszystkie przestrzenie teatru oraz spotkać się z jak największą liczbą twórców.

**Uśmiechy na twarzach
uczestników, to największy
sukces naszego projektu.**



FABRYKA MARZEŃ

REALIZATOR: Gminne Centrum Kultury w Gorzycach

MIEJSCE: Gorzyce

KOORDYNATORKA: Izabela Granieczny

PROWADZĄCY WARSZTATY: Michał Balaga, Alina Glenc,
Anna Ługowska, Agnieszka Okońska-Balaga, Joanna Nitefor,
Urszula Wachtarczyk

Przestrzeń do osiągania celów, spełniania marzeń poprzez eksperymentowanie, ryzykowanie, łamanie zasad, popełnianie błędów i dobrą zabawę – wszystko to stanowi świetną bazę edukacyjną dla dzieci, gdyż najlepiej uczymy się na własnych błędach. Takim właśnie miejscem była nasza Fabryka marzeń. Na co dzień była wolną przestrzenią do działania. Rolą pedagogów prowadzących warsztaty, było wydobywanie pokładów możliwości drzemących w naszych odbiorcach i zainspirowanie ich do tworzenia. Poprzez pracę edukacyjno-warsztatową opartą na indywidualnym podejściu do każdego uczestnika rozpoczęliśmy treningi. Wykorzystywaliśmy m.in. improwizację i inne metody wspierające dzieci w dążeniu do spełniania swoich marzeń. Ważnym elementem były ćwiczenia polegające na budowaniu dobrych relacji w grupie oraz korygowanie negatywnego zachowania. Warsztaty pozwoliły również zwiększyć pewność siebie, dały zastrzyk energii, rozwinęły kreatywność dzieci, pozwoliły odkryć własny potencjał. Nauczyły nawiązywać kontakty, rozmawiać ze sobą, wspólnie rozwiązywać problemy, uruchamiać wyobraźnię i dały możliwość poznania tego, jaką rolę odgrywają w życiu marzenia.

Realizując warsztaty należy przede wszystkim nastawić się na spontaniczność dzieci, nie można nic narzucać, ani tak naprawdę w 100% planować, wtedy dopiero uda się osiągnąć niesamowite efekty.



(NIE)CZUŁOŚĆ

REALIZATOR: Gminny Ośrodek Kultury w Uściu Gorlickim

MIEJSCE: Uście Gorlickie

KOORDYNATORKA: Marlena Moździńska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Monika Babula,
Grażyna Kopeć, Michał Lamża, Krystian Łysoń

Punktem wyjścia do pracy był fragment mowy noblowskiej Olgi Tokarczuk, w której znalazło się ważne i uniwersalne przesłanie. Młodzież przy pomocy instruktorów odkryła znaczenie słów noblistki, a także stworzyła własną definicję pojęć „czułość” i „nieczułość”. Część warsztatów przeprowadzono w plenerze, a część (z podziałem na grupy wiekowe) odbywała się na terenie Gminnego Ośrodka Kultury w Uściu Gorlickim. Naturalnymi rekwizytami stały się elementy przyrody oraz przedmioty codziennego użytku: papier, worki na śmieci etc. Instruktorzy pomogli młodzieży rozwinąć kreatywność i dostrzec talenty muzyczne, wokalne i aktorskie w niej drzemiące. Aby tego dokonać, prowadzący zaprosili uczestników do pracy z wykorzystaniem teatru przedmiotu, etiud zbiorowych, pantomimicznych i dramowych, muzyki, pracy z instrumentami, tekstem, pracy nad emisją głosu, pracy z ruchem i świadomością własnego ciała, a także przeprowadzili różnorodne działania służące przełamaniu bariery publicznego występu.

Udało się stworzyć bardzo zgraną grupę uczestników, która zgodnie z naszymi założeniami dała się namówić na podjęcie podróży pt. (Nie)czułość i zmierzyła się z własnymi uczuciami i emocjami.



MIŁOŚĆ

REALIZATOR: Teatr im. Wilama Horzycy

MIEJSCE: Toruń

KOORDYNATORKA: Katarzyna Pągowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Łukasz Ignasiński,

Wojciech Jaworski, Katarzyna Pągowska,

Katarzyna Peplinska-Pietrzak, Joanna Rozkosz,

Marta Siwicka, Piotr Śnieguła

Miłość to temat, który wciąż na nowo inspiruje twórców. Podczas tegorocznych wakacyjnych warsztatów wspólnie z grupą 20 młodych twórców w wieku 16–20 lat skupiliśmy się na jej dwóch obliczach – miłości partnerskiej oraz miłości do samego siebie. Okres dorastania to czas wielu zmian, zarówno na poziomie biologicznym, jak i emocjonalnym, które wymagają pracy, by je nazwać i zrozumieć. Co kształtuje nasz sposób postrzegania miłości? Jaki jest wpływ kultury i społeczeństwa na nasze wybory uczuciowe? Za co kocham siebie i jak tę miłość w sobie pielęgnować? Jak mówić o miłości, by nie otrzeć się o banał? To tylko część pytań, które posłużyły nam jako punkt wyjścia do twórczych poszukiwań oraz podjęcia krytycznej refleksji na temat zjawiska miłości. udział obszarem poszukiwań były dla nas warsztaty teatralne, dramaturgiczne, twórcze, choreograficzne, muzyczne i promocyjne. Efektem tego procesu było autorskie dzieło młodzieży – video-pokaz składający się z ich tekstów, piosenek oraz obrazów zainspirowany przynoszonymi przez nich tekstami kultury oraz podejmowaniem z nimi twórczej gry. Traktując nurt body positivity jako przejaw miłości własnej, projekt zwieńczyła też mała kampania promocyjna na Facebook’u i Instagramie na temat bycia ocenianym przez pryzmat swojego wyglądu.

Lato w teatrze to projekt, który wymaga włożenia w niego ogromnej ilości energii, czasu, zaangażowania, uważności. Ale jeśli to zrobisz, ta energia wróci do ciebie podwójnie.



A TO DOBRE!

REALIZATOR: Stowarzyszenie Rozwoju Gminy Dobre

MIEJSCE: Dobre, Drop

KOORDYNATORKA: Natalia Leszczyńska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Marta Bodecka, Grażyna Kopeć,
Natalia Leszczyńska

Tematy, wokół których zbudowaliśmy warsztaty, były tożsamość lokalna i współodpowiedzialność za rzeczywistość, w której żyjemy. Oba tematy oparto na odrębnych źródłach / tekstach kultury. Pierwszym z nich były rymowane historie Franciszki i Stefana Themersonów „Był gdzieś haj taki kraj – Była gdzieś taka wieś”. Dwie krótkie opowiadania wydane w jednej książce, niby lustrzane odbicia, traktujące o korzyściach wynikających ze współpracy: o tym, że mamy różne kompetencje i dopiero działając razem możemy zbudować coś naprawdę wielkiego. Drugą inspiracją były teksty pozyskane w wyniku kilkuletniej pracy lokalnej aktywistki i instruktorki zajęć krasomówczych w Gminnym Ośrodku Kultury w Dobrem, będące zapisem lokalnych tradycji. W pierwszym tygodniu półkolonii uczestnicy wraz z instruktorami poszukiwali ciekawych rozwiązań scenicznych do opowiedzenia historii „pewnego kraju i pewnej wsi”. Posługując się językiem teatru, interpretowali lokalne baśnie i historie związane z tutejszą społecznością, m.in. z nazwami miejscowości, z których pochodzą uczestnicy, biografiami ciekawych przodków. Zadawali pytania i poszukiwali odpowiedzi. Drugi tydzień został poświęcony na wyprodukowanie pokazu finałowego i zaprezentowanie efektów pracy zaproszonej publiczności. Wokół napisanych wspólnie i zagranych razem utworów na bazie tekstów Themersonów zbudowano instalacje połączone z działaniem performatywnym uczestników. Tematyka historii pomogła w przeprowadzeniu akcji włączających publiczność.

**Działając razem możemy
stworzyć coś naprawdę
wspaniałego i oryginalnego.**



TEATRALNY NETFLIKS

REALIZATOR: Lubartowski Ośrodek Kultury

MIEJSCE: Lubartów

KOORDYNATOR: Edmund Kuryluk

PROWADZĄCY WARSZTATY: Małgorzata Adamczyk,
Iwona Bondzarewicz, Edmund Kuryluk, Dorota Porowska,
Daniel Salman

Po pierwszej edycji Lata w teatrze podczas rozmów i ewaluacji okazało się, że jest w młodzieży duża potrzeba opowiedzenia o sobie. Padało stwierdzenie, że nikt ich nie słucha. Młodzież zasugerowała, aby zrealizować działania teatralne, które będą ukazywały ich samych i ich świat. Metodą, która miała ułatwić im mówienie o sobie, było użycie postaci, zdarzeń i opowieści zawartych w tym, co jest im bliskie, czyli w serialach i filmach dostępnych w internetowej wypożyczalni Netflix. Powstał więc tytuł projektu „Teatralny netfiks”. W pracy z młodzieżą wykorzystaliśmy motyw i strukturę serialową. W efekcie powstała seria etiud teatralnych bazujących na doświadczeniach i osobowościach młodych uczestników Lata w teatrze. Jako realizatorzy działań warsztatowych do projektu zostali zaproszeni twórcy teatru ruchu, teatru dramatycznego, scenografka, muzyk i pedagoga teatru.

Niezależnie od wieku uczestnicy wspierali się nawzajem i dbali o siebie, nie powstawały podgrupki.



PAJDOKRACJA

REALIZATOR: Śląski Teatr Lalki i Aktora „Ateneum”

MIEJSCE: Katowice

KOORDYNATORKA: Anna Nowak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Anna Dermont-Brandys, Iga Eckert, Szymon Gawlik, Kuba Kapral, Alicja Michalska, Anna Nowak, Krystyna Nowińska, Paweł Szymkowiak, Aleksandra Zawalska, Beata Zawiślak

Zaprosiliśmy uczestników do wykreowania „państwa dzieci” – miejsca, w którym to najmłodsi wyznaczają reguły, prawa, zwyczaje i mogą zmieniać otaczającą je rzeczywistość. Podczas artystycznych poszukiwań podejmowali oni temat budowania wspólnoty, dokonywania zmian w swoim otoczeniu oraz w praktyce poznawali, czym jest współpraca w imię realizacji wspólnych celów. Podczas półkolonii realizowanych w formie tradycyjnej przygotowaliśmy z dziećmi etudy filmowe dotyczące tego, jak uczestnicy wyobrażają sobie idealne państwo dzieci. Dzieci w trakcie zabaw dramatycznych i narracyjnych wykreowały własny świat i obowiązujące w nim prawa. Określały, w jaki sposób chciałyby zarządzać tym krajem, co będą w nim robić, jak będą rozwijać swoje pomysły i jak widzą role dorosłych w tym miejscu. W trakcie pracy nad scenariuszem wykorzystaliśmy formy pracy takie jak: improwizacje teatralne, tworzenie „kapsuły czasu”, pisanie listów do siebie, wspólne tworzenie protest songu oraz organizację inicjatywy dzieci – akcję sadzenia drzew.

**Niesamowite jest to,
że dzieciakom tak bardzo
chciało się pracować
i spotykać.**



MAŁE SŁOWA MAJĄ WIELKĄ MOC.... SPOTKANIA Z PRZYJACIÓŁMI LATA W TEATRZE

REALIZATOR: Fundacja MUCHA

MIEJSCE: Rumia

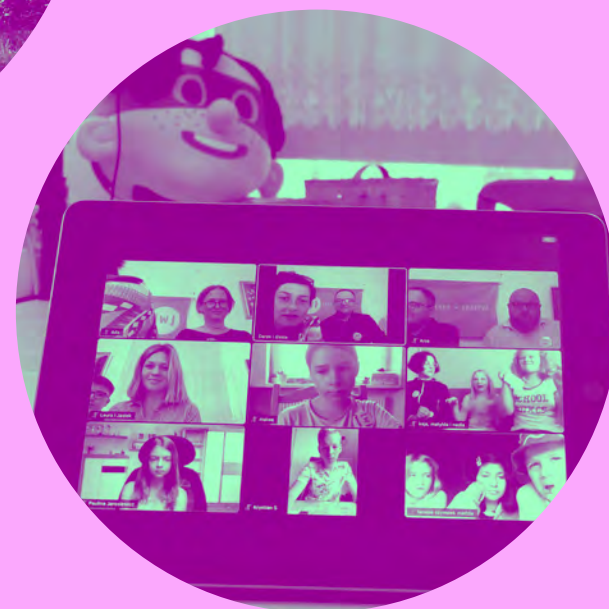
KOORDYNATOR: Małgorzata Znosko

PROWADZĄCY WARSZTATY: Adriana Carzasty, Michał Gaj,
Anna Rekowski, Krzysztof Rekowski, Filip Szatarski,
Agnieszka Skawińska, Dariusz Walczak, Jacek Wojno,
Małgorzata Znosko

Projekt zakładał przeprowadzenie cyklu warsztatów online z grupą uczestników w wieku 7–16 lat. Na początku uczestnicy otrzymali tzw. pakiet na drogę – czyli pudełko z zadaniami i materiałami na cały czas trwania projektu. Zadania rozkładały się na ok pięć godzin dziennie. Podczas spotkań powstał scenariusz, kostiumy i elementy scenografii do finałowego filmu. Praca opierała się na książce pt. „Chłopiec, lis, kret i koń”. Grupa, oprócz udziału w warsztatach, miała możliwość korzystania z wiedzy i doświadczenia prowadzących podczas spotkań popołudniowych. Jedno z nich odbyło się z reżyserem Krzysztofem Rekovskim. Warsztaty zrealizowane w projekcie: socjoterapeutyczne, storytelling, warsztaty według metod pedagogiki teatru, zajęcia ruchowe, sensoryczno–plastyczne, teatralne oraz muzyczne

i spotkania psychologiczne. Zgodnie z założeniem część działań odbyła się na podwórkach uczestników projektu – stąd grupa docelowa z pobliskiego sąsiedztwa. Efektem końcowym była premiera online filmu, który powstał w trakcie zajęć zdalnych oraz nagrań w małych grupach. Tytuł projektu wziął się z pomysłu na zaangażowanie różnorodnej grupy – zakładaliśmy inkluzję młodzieży pełno- i niepełnosprawnej, przebywającej w placówce opiekuńczej wychowawczej oraz uczestników poprzednich, realizowanych u nas, edycji „Lata w teatrze”.

***Pomimo pracy online
udało się stworzyć więzi
w grupie i poczucie wspólnej
twórczej pracy.***



PRZYGODY PĘDRKA WYRZUTKA

REALIZATOR: Stowarzyszenie Kolektyw Kobietostan

MIEJSCE: Krzywaniec

KOORDYNATORKA: Agnieszka Bresler

PROWADZĄCY WARSZTATY: Agnieszka Bresler,
Jakub Drzastwa, Iwona Konecka, Magdalena Mróz

W Zakładzie Karnym w Krzywańcu odbył się niezwykle projekt: osadzone kobiety mogły wziąć udział w wyjątkowym procesie twórczym nastawionym na odbudowę i wzmocnienie relacji ze swoimi dziećmi. Z uwagi na pandemię wypracowaliśmy specjalną formułę korespondencyjno-objazdową. Pierwszego dnia dzieci uczestniczących w projekcie kobiet otrzymały pocztą paczki z mapami kreatywnych zadań i materiałami do pracy na pełne dwa tygodnie, podczas których pozostawały w codziennym kontakcie z prowadzącymi i mamami. Dodatkowo młodzi uczestnicy każdego dnia otrzymywali realizowane przez prowadzących wspólnie z matkami na terenie Zakładu Karnego kolejne odcinki słuchowiska o przygodach Pędrka oraz wideo-wiadomości od mam. W drugim tygodniu ekipa prowadzących odwiedziła każde dziecko w domu, by kręcić teledysk do stworzonej w ramach kreatywnych zadań piosenki i zbierać prace plastyczne dzieci. Scalone ze sobą elementy utworzyły rzeźbę Pędrka, którą postawiono i uroczyście odsłonięto na zakończenie projektu na dziedzińcu Zakładu Karnego w Krzywańcu. Był to również moment premiery teledysku i piosenki „KIM JESTEM”, do której zwrotki układały i rapowały dzieci, a refren – mamy. Książką, która pomogła zbudować prowadzącym ten pomost, były „Przygody Pędrka Wyrzutka” Stefana Themersona:

bajkowa opowieść o poszukiwaniu własnej tożsamości i o społecznym przyzwoleniu na odmienność. W projekcie obok kobiet obecnie odsiadujących wyroki pozbawienia wolności udział wzięły również przebywające już na wolności uczestniczki ubiegłorocznego projektu wraz ze swoimi dziećmi. W ten sposób powstał zespół stworzony ponad podziałami i wykluczeniem. Działania zrodziły się ze współpracy programu Leśna Kolonia i Kolektywu Kobietostan.

**My – artyści możemy stać się
pomostem umożliwiającym
realne spotkanie dzieci i ich
rodziców, nawet na odległość.**



WSPÓLNY JĘZYK

REALIZATOR: Słupski Ośrodek Kultury

MIEJSCE: Słupsk

KOORDYNATORKI: Agata Pietruszewska, Agata Andrzejczuk

PROWADZĄCY WARSZTATY: Kacper Sasin, Samanta Zwolennik, Aleksandra Skorupa, Tomasz Schaefer, Anna Rau, Miłosz Sienkiewicz

Najistotniejszym celem projektu była integracja dzieci ze społeczności obcojęzycznych zamieszkujących Słupsk z ich rówieśnikami pochodzenia polskiego oraz dziećmi i młodzieżą z niepełnosprawnościami. Zajęcia artystyczne: aktorskie, muzyczne i filmowe stanowiły dla uczestników doskonałą formę uczenia się poprzez działanie. Pod okiem profesjonalistów uczestnicy skomponowali tło muzyczne do działań filmowych, opracowali scenariusz, zaaranżowali scenografię i wykonali elementy dekoracyjne na potrzeby produkcji. Pracując w zróżnicowanych integracyjnych grupach, uczestnicy stworzyli film „Graj!”, który został zaprezentowany ich bliskim w formie kina plenerowego oraz udostępniony szerokiej widowni w Internecie. Podczas każdego z warsztatów uczestnicy mieli okazję do nabywania nowych, różnorodnych umiejętności. Poprzez gry i ćwiczenia dramatyczne, improwizacje z rekwizytami oraz ćwiczenia językowe wzbogacili swoje umiejętności aktorskie. Dzięki wspólnemu muzykowaniu (od ćwiczeń oddechowych i wokalnych, zabaw z rytmem aż po grę na wybranych instrumentach dawnych) rozwijali zainteresowania muzyczne. Warsztat filmowy umożliwił zapoznanie się z podstawowymi zagadnieniami realizacji filmowych (od scenariusza po montaż) i wyposażył ich w umiejętności przenoszenia wrażeń na pracę filmową i opowiadania historii za pomocą filmu. Dzięki temu możliwe było wyeliminowanie nie tylko barier komunikacyjnych i wypracowanie alternatywnych sposobów porozumiewania się, ale przede wszystkim przełamywanie barier międzyludzkich.

Najbardziej zaskoczył nas brak uprzedzeń wśród uczestników, ich otwartość, a przede wszystkim chęć poznania drugiego człowieka, mimo różnic między nami.



ODINSTALOWANI. RUSZAMY NA WYSPE!

REALIZATOR:

Biblioteka – Centrum Kultury i Promocji Gminy Lubiewo

MIEJSCE: Lubiewo

KOORDYNATORKA: Izabela Kotłęga

PROWADZĄCY WARSZTATY: Magdalena Gardas-Wasilewska,
Weronika Giżycka, Bartłomiej Orłowski, Karolina Sabat,
Sebastian Siepietowski

Projekt skierowaliśmy do dzieci z gminy Lubiewo w wieku od 8 do 15 lat. Naszym celem było rozbudzenie i wzmocnienie twórczych pasji oraz integracja. Głównym tematem było odinstalowanie się od brzęczącego i wszechobecnego Internetu. W czasie półkolonii zaprosiliśmy dzieci do wspólnego bycia bez pośredników w postaci komputerów czy telefonów. Dzięki ćwiczeniom otwierającym, metodom relaksacyjnym poczuliśmy siebie, uświadomiliśmy sobie nasze potrzeby, super moce, jak i niedoskonałości. Każdy jest indywidualną jednostką (wyspą), ale razem stworzyliśmy wyjątkową zbiorowość (archipelag wysp dziecięcych). Wyruszyliśmy na metaforyczną wyspę, co było doskonałą okazją do bycia tu i teraz. Motywem przewodnim była natura – prawdziwy skarb w dobie kryzysu ekologicznego. Przyjrzelśmy się znaczeniu przestrzeni zielonej dla człowieka i odkryliśmy drzemiący w niej potencjał. Każdego dnia działaliśmy teatralnie, scenograficznie i muzycznie, odwiedziliśmy las i poznaliśmy jego bogactwo, działaliśmy w przestrzeni Lubiewa. Do działań scenograficznych wykorzystaliśmy to, co nas otaczało. W ramach warsztatu muzycznego poznaliśmy ukulele. Ponadto uczestnicy wyruszyli do świata dźwięków przyrody,

a także tworzyli własne instrumenty. Dźwięki dookreśliły stworzone instalacje i działania teatralne. Finał miał formę eksperymentu artystycznego. Przygotowaliśmy instalacje, a w ich obrębie mini spektakle i pokazy. Widzowie otrzymali mapę oraz zaproszenie w podróż po wyspach.

Największym sukcesem naszego projektu jest nawiązanie fajnych relacji z dziećmi oraz to, że udało nam się podążyć za ich pomysłami.



WYLOGUJ SIĘ DO ZIELENI. LATO W TEATRZE

REALIZATOR: Centrum Kultury i Promocji Gminy Strzyżewice
z siedzibą w Piotrowicach

MIEJSCE: Piotrowice

KOORDYNATOR: Tomasz Hanaj

PROWADZĄCY WARSZTATY: Tomasz Drozdek, Przemysław Hanaj,
Sylwia Lasok, Jakub Warszawa, Arkadiusz Ziętek

Rzadko zatrzymujemy się, by podziwiać piękno przestrzeni, która nas otacza. Czasami łatwiej jest mówić o emocjach na portalach społecznościowych, niż twarzą w twarz. Cyfrowe technologie wnoszą w nasze życie wiele dobrego, ale też zaburzają kontakty międzyludzkie. Realizacją pomysłu „Wyloguj się do zieleni” chcieliśmy uwrażliwić młodzież na piękno znajdujące się wokół nas.

W pobliskim parku powstała OFFLANDIA, czyli kraina szczęśliwości pozbawiona wszelkich urządzeń elektronicznych, gdzie panuje zgoda i zabawa. To w niej zbudowaliśmy naturalne bazy, zaś ścieżki i szatały posłużyły nam jako scenografia pokazu finałowego. Za pomocą improwizacji teatralnych stworzyliśmy linię dramaturgiczną spektaklu, a instrumentami etnicznymi podkreśliśmy wyjątkowość miejsca.

**Najważniejsze dla nas jest
mówienie o czymś istotnym
dla drugiego człowieka.
I najwspanialsze jest to,
że o problemach współczesnego
świata mówi właśnie
młodzież.**



ZAKORZENIENI

REALIZATOR: Stowarzyszenie Origo

MIEJSCE: Sejny

KOORDYNATORKA: Justyna Kulikowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Julia Andruszko, Agnieszka Doberska, Iwona Koprowska, Klaudia Kozakiewicz, Justyna Kulikowska, Magdalena Sęk, Anna Stokłosa, Adrian Wilk

Projekt zrealizowany w Sejnach na pograniczu polsko-litewskim zaangażował dwudziestoosobową grupę dzieci i młodzieży. Zaprośiliśmy uczestników do poszukiwań artystycznych wokół tematu związków człowieka z naturą, lokalną społecznością i własnymi rodzinnymi korzeniami. Symbolem projektu było drzewo – żywy organizm, który nie istnieje w oderwaniu od reszty przyrody, jest kształtowany przez otoczenie, a jednocześnie unikatowy. Podobnie my ludzie możemy trafić na mniej lub bardziej podatny grunt, mamy korzenie (nasi przodkowie), wzrastamy. W ramach projektu odbyły się w grupach warsztaty: teatralne, taneczne, plastyczne, multimedialne. Zajęcia odbywały się częściowo w lesie i były okazją do kontemplowania, wyciszenia się, zharmonizowania i "wylogowania" ze świata online. Nie zabrakło miejsca na zabawę, integrację, poznanie się. Uczestnicy wspólnie stworzyli art performance, na który składały się: wystawa prac plastycznych wykonanych przy użyciu barwników naturalnych, występ taneczno-teatralny, pokaz drzew genealogicznych i instalacji przestrzennych, przestrzeń „Pokoju dobrych słów” składająca się do refleksji na temat samego siebie i wywołująca dużo wzruszenia, a także opowieść o Sejnach w formie animacji poklatkowej. Performance został wykonany w dniu finału na świeżym powietrzu, aby zapewnić zwiedzającym bezpieczeństwo (z uwagi na pandemię).

Dodatkowo uczestnicy napisali listy i nagrali pocztówki filmowe – pozdrowienia dla podopiecznych Warsztatów Terapii Zajęciowej w Sejnach i Klubu Seniora w Sejnach.

**Wspaniała była atmosfera
spełna rodzinnego ciepła
stworzona przez uczestników
i ich bliskich.**



ZDEMASKOWANI – Z MOJĄ TWARZĄ MI DO TWARZY

REALIZATOR: Suwalski Ośrodek Kultury

MIEJSCE: Suwałki

KOORDYNATORKA: Joanna Sztelmer-Stabińska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Izabela Giczewska,
Adrianna Krymska, Mirosława Krymska, Małgorzata Makowska,
Agata Włodarczyk-Bucharowska

Projekt zrealizowany w formie półkolonii teatralnych objął działaniami dwie grupy dziecięco-młodzieżowe. Uczestnicy doświadczali form pracy charakterystycznych dla teatru ulicznego, takich jak: szczudlarstwo, slack-line, żonglerka kontaktowa i bezkontaktowa. Budowali własną scenografię i mniejsze formy plastyczne, jak maski i instrumenty muzyczne. Spektakl finałowy był pokazem pracy warsztatowej i artystycznym ujęciem aktualnej sytuacji dotyczącej Covid-19. Dzieci pracowały przez cały okres półkolonii w dwóch grupach – również na spektaklu musiały być od siebie odizolowane. Stworzyliśmy wspólnie scenariusz, w którym dwa plemiona, dawniej żyjące w zgodzie i harmonii, zostają rozdzielone przez bliżej nieokreśloną siłę. Pomiedzy zajmowanymi przez nie terytoriami przebiegała niewidzialna granica. Nikt się do niej nie zbliżał, plemiona organizowały pokazy swoich sił i sprawności – jednak z czasem przerodziły się one w agresywne zamieszki. Na szczęście w tłumie znalazły się jednostki, które rozpoznały po przeciwnej stronie barykady kogoś bliskiego, w gruncie rzeczy podobnego, w innym rozpoznały swojego.

Historia kończy się wzruszającą sceną zbliżania się do siebie tych jednostek po linii akrobatycznej. Postaci chwieją się, upadają, by wstać i iść dalej, aż w końcu ich dłonie łączą się w miejscu, gdzie przebiega niewidzialna granica. Skonsternowana reszta chętnego do bitki tłumu idzie w ich ślady. Plemiona zbliżają się do siebie i symbolicznie łączą się dłońmi – znak bliskości niemożliwej do zrealizowania, metafora do reprezentacji wyjątkowego w tych czasach procesu grupowego.

Proces twórczy i rozwojowy uczestników jest największą wartością, więc schowaj swoje dorosłe oczekiwania do kieszeni, bo nie ty jesteś tu najważniejszy. Na końcu oczywiście trzeba coś pokazać, ale nie fiksuj się na efekcie. Zaufaj dzieciakom, ich kompetencjom i procesowi. I oddychaj! Daj sobie i uczestnikom czas – na odpoczynek, na zabawę, na doświadczanie i nawiązywanie relacji. Nie zapędzaj się w robieniu – czasem zwykłe bycie razem ma największe znaczenie.



URATUJMY PLANETĘ, CZYLI OSTATNI BASTION WODY W ŁÓDZKIM

REALIZATOR: Fundacja KONTRA/BANDA

MIEJSCE: Stary Wylezin/Kowiesy

KOORDYNATORKA: Paula Rudź

PROWADZĄCY WARSZTATY: Dominika Bremer,
Justyna Dywańska, Joanna Kędzierska, Anna Olszak,
Mateusz Przygodziński, Paula Rudź

W naszym projekcie zaprosiliśmy kilkanaście uczestniczek i kilkunastu uczestników do ratowania Ziemi przed suszą. Podczas warsztatów rozmawialiśmy o tym, czym jest klimat i pogoda, na czym polega globalne ocieplenie oraz o sposobach na oszczędzanie wody. Oglądaliśmy filmy edukacyjne, przeprowadzaliśmy doświadczenia i eksperymenty ekologiczne, chodziliśmy na spacer-y badawcze na łąki i do lasów! Dodatkowo w naszych codziennych życiach próbowaliśmy odnaleźć superbohaterki i superbohaterów, których porównywaliśmy do postaci znanych z komiksów i bajek. Uczestnicy i uczestniczki zastanawiali się, w jaki sposób budowane jest napięcie w teatrze, filmie i komiksie, a następnie sami stworzyli swój scenariusz filmowy. Dowiedzieli się także, czym jest kostium, jakie jest jego znaczenie i na czym polega praca projektanta, aby następnie samodzielnie zaprojektować, a na końcu wykonać z odpadów własny kostium Superbohatera lub Superbohaterki! W trakcie warsztatów powstała także ekologicz-

na piosenka, którą ekologiczne Superbohaterki i Superbohaterowie zarapowali i nagrali do niej klip video! Przez cały czas rozmawialiśmy, oglądaliśmy, eksperymentowaliśmy i uczyliśmy poprzez zabawę.

***Dzieciaki podjęły refleksję
na temat ekologii i już w trakcie
zajęć zaczęły przynosić wodę
w wielorazowych bidonach
i dopytywać o zasady
segregacji śmieci.***



W 60 GODZIN DOOKOŁA ŚWIATA

REALIZATOR: Terra Artis Lanckorona

MIEJSCE: Lanckorona

KOORDYNATORKA: Anna Książek

PROWADZĄCY WARSZTATY: Małgorzata Mirek, Susanne Nagy, Ewa Oremus, Marta Pietruszka, Barbara Wojtkowiak, Ewa Woźniak, Mateusz Wróbel

Dwadzieścia sześć niesamowitych młodych osób z Gminy Lanckorona odbyło pełną artystycznych przygód wyprawę dookoła świata. Uczestnicy wzięli udział w warsztatach muzycznych, scenograficzno-plastycznych, teatralnych i choreograficznych. Jak witają się mieszkańcy Chin? Jakie ptaki żyją w tropikalnej dżungli? Czym są tajemnicze Moai z Wysp Wielkanocnych? To tylko część pytań, na które odpowiedzi znaleźli podczas zajęć młodzi podróżnicy. Z uwagi na pandemię dzieci i młodzież pracowały w dwóch grupach. Dystans zastosowany między grupami okazał się być dystansem twórczym – wzmacniał wzajemną ciekawość, prowokował do podglądactwa i przyglądania się sobie nawzajem z oddali. Na pokaz finałowy złożyło się kilka różnorodnych działań artystycznych: koncert piosenek z całego świata „Salibonani. Muzyka – nasz wspólny język”, instalacja plastyczno-dźwiękowa „Co w dżungli piszczy?”, pokaz etiudy choreograficznej „Widokówki ze świata”, wystawa plastyczna „Podobni w różnorodności” oraz etiuda teatralna z elementami gry terenowej „Co skrywają wyspy?”.

Zależy nam na tym, aby Lato w teatrze kojarzyło się uczestnikom z energią, dobrą zabawą i różnorodnością.



ARTYSTYCZNA WIOSKA EMILA I PIPPI

REALIZATOR: Dom Kultury w Strzelnie

MIEJSCE: Strzelno

KOORDYNATORKA: Agnieszka Dąbrowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Krzysztof Buzow, Marta Buzow,
Agnieszka Dąbrowska, Aleksandra Habowska, Magdalena Jasińska,
Paulina Kasztelan, Arkadiusz Kubiak, Renata Lessnau,
Aldona Matuszak, Monika Osowicz, Aleksandra Pachnik

Dwadzieścia czworo dzieci w trakcie twórczej zabawy stworzyło w Strzelnie artystyczną wioskę Emila ze Smalandii i Pippi Langstrumpf. Uczestnicy – zainspirowani przygodami bohaterów powieści Astrid Lindgren i wsparci przez instruktorów – zaprojektowali przestrzeń do wspólnej zabawy, dyskusji i odkrywania siebie przez sztukę. Brali udział w różnego rodzaju warsztatach – teatralnych, plastyczno-scenograficznych, muzycznych, tanecznych i literackich. Powstały: strefa relaksu „Hamaczysko”, ślizgawka „Wielki Ślizg”, bujaczki na drzewach, a także park linowy, drewnutnia Emila, zagroda ze zwierzętami i Willa Ślicznotka. Wymienione miejsca były scenografią spektaklu wędrownego pt. „Tajemnica Grażynki” inspirowanego bohaterami książek Astrid Lindgren. W rolę Pippi wcieliło się pięć dziewczynek, Emila grał jeden chłopiec. Ogrody Norbertańskie na parę godzin wypełniło liczne grono rodziców, dzieci i mieszkańców miasta. „Tajemnica Grażynki” została rozwikłana. Po spektaklu dzieci zaprosiły widzów do wspólnej zabawy. Można było pobujać się na huśtawkach i hamakach, poukładać poduszkowe puzzle z wizerunkami dziecięcych bohaterów, strugać w mydle figurki, pobawić

się w ulubioną zabawę Pippi Langstrumpf „Podłoga parzy”, pojeździć na drewnianym koniku łudzko podobnym do Alfonso oraz skosztować kosmicznego jedzenia, które dzieci przygotowały wraz z rodzicami, a w Lemoniadowym sadzie spróbować pysznego napoju. Ksiądz Proboszcz Parafii św. Trójcy w Strzelnie, który przez cały czas trwania projektu wspierał pracowników Domu Kultury i instruktorów w ich działaniach, zaprosił dzieci do odwiedzania ogrodu.

Na co dzień zamknięte dla mieszkańców Ogrody Norbertańskie zostały otwarte przez proboszcza podczas finału naszego projektu dla mieszkańców Strzelna. Społeczność zauważyła zaangażowanie dzieci i kadry, a także metamorfozę, jaką to miejsce przeszło w trakcie warsztatów, a ksiądz postanowił zaufać mieszkańcom, zapraszając ich na lekcje terenowe i udostępniając ten teren na potrzeby Domu Kultury. Po Lecie w teatrze odbywały się tu koncerty i warsztaty.



SEKRETNE ŻYCIE DRZEW

REALIZATOR: Stowarzyszenie K.O.T.

MIEJSCE: Wałkowa

KOORDYNATORKA: Anna Borowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Anna Katarzyna Chudek,
Sabin Kluszczyński, Łukasz Matuszyk, Anna Skubik,
Marta Sochal – Matuszyk, Mariusz Wójtowicz, Albert Wrotnowski

Podczas półkolonii wspólnie z dziećmi z gminy Milicz wyruszyliśmy do magicznej krainy drzew. Tematem warsztatów, ogniwem spajającym i punktem wyjścia naszych zajęć był las i jego zielona zawartość. Inspiracją do działań warsztatowych stała się książka Petera Wohllebena „Sekretne życie drzew”, w której autor przekonuje, że drzewa to istoty społeczne i – jak inne organizmy żyjące na tej ziemi – potrzebują ochrony, troski i towarzystwa. Podczas zajęć przekonaliśmy się, że w lesie dzieją się zdumiewające rzeczy. Są tam drzewa, które porozumiewają się ze sobą. Drzewa, które z oddaniem troszczą się o swe potomstwo oraz pielęgnują starych i chorych sąsiadów. Drzewa, które doświadczają wrażeń, mają uczucia i pamięć. Niewiarygodne? Ale prawdziwe! Wspólnie poznaliśmy fascynujące historie o zdumiewających zdolnościach drzew i weszliśmy do ich magicznego świata. Dowiedzieliśmy się o drzewach wielu zaskakujących rzeczy: są bardzo prospołeczne i pomagają sobie nawzajem, światło dla drzewa jest jak czekolada dla dziecka, las posiada swoje własne podziemne łącza przypominające Internet. Nie obyło się bez analizy wyników najnowszych badań naukowych, które rozwiały wątpliwości najbardziej sceptycznych niedowiarków. Podczas warsztatów nie tylko dowiedzieliśmy

się więcej o naturze drzew, lasu, ale poznaliśmy je osobiście podczas codziennych, porannych spacerów. Stały się one inspiracją do powstania filmu, tworzenia piosenek, a także do wymiany umiejętności podczas końcowego pokazu.

Zrozumieliśmy, że trzeba szanować potrzeby ludzi, którzy żyją w danej miejscowości i danych warunkach. Oni mają swoje sprawy, które dla nas, osób z zewnątrz, są nowością. I to czasem zupełnie wywraca założenia projektu.



PARADEPLATZ – CZYLI ZEGAR, KTÓRY ZAWSZE BĘDZIE WSKAZYWAŁ ZŁĄ GODZINĘ

REALIZATOR: Ośrodek Teatralny Kana

MIEJSCE: Szczecin

KOORDYNATORKA: Paulina Rudź

PROWADZĄCY WARSZTATY: Paula Rudź, Karolina Sabat,
Bartłomiej Orłowski, Zuzanna Marczak, Piotr Nykowski

Był to projekt interdyscyplinarny, w ramach którego poruszaliśmy m.in. tematy etycznego dziennikarstwa, historii, tożsamości miejsca, pamięci oraz znikania. Dotyczył Alei Kwiatowej, której nazwa wzięła się od funkcjonującego tu przez lata targu kwiatowego. W 2012 roku dobiegł końca proces modernizacji Alei, z bazaru zmieniła się ona w deptak zwieńczony zegarem słonecznym ustawionym na czas zimowy. W związku ze zniesieniem tzw. zmiany czasu od 2021 roku zegar już zawsze będzie wskazywał złą godzinę. Odwołując się do istoty czasu szukaliśmy odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób czas działa na naszą pamięć, jak zniekształca opowieści. Zapoznaliśmy uczestników z zasadami pozyskiwania informacji, z zasadami etycznymi badacza, sposobami odróżniania prawdy od fikcji, faktów od opinii, a następnie przeprowadziliśmy śledztwo teatralne i odszukaliśmy historie osób związanych z Aleją Kwiatową. Dowiedzieliśmy się,

w jaki sposób zmieniło się życie kwiaciarek i kwiaciarzy z targu kwiatowego. Działając w oparciu o zasady pedagogiki teatru, stworzyliśmy warunki, w których uczestnicy wzięli odpowiedzialność za projekt, byli jego współtwórcami. Korzystaliśmy z metody teatru verbatim, ale odeszliśmy od zasady autentyczności, a zebrany materiał (wywiady, dźwięki, zdjęcia i filmy) poddaliśmy dekonstrukcji. Na tej bazie stworzyliśmy nową metaforyczną wersję historii Alei ukazaną w instalacji i akcji performatywnej. Bazowaliśmy też na metodzie real time composition, w założeniu której scenografia staje się czymś więcej niż elementem dekoracyjnym. Charakter performatywny tej pracy dał uczestnikom możliwość wpływu na ostateczny kształt i sposób budowania instalacji. Pracowaliśmy w ramach warsztatów: reportażowo-performatywnego, fotograficznego, muzycznego i scenograficznego.

**Najbardziej zaskakujące było
uświadomienie sobie, jak duża
część potencjału kreatywnego
młodości nie ma ujścia.
I jak niewiele trzeba, żeby go
wyzwolić.**



SPEKTRUM BOHATERÓW

REALIZATOR: Fundacja Ditero

MIEJSCE: Świeradów-Zdrój

KOORDYNATORKA: Agnieszka Surmacz

PROWADZĄCY WARSZTATY: Kaja Pachulska,
Szymon Surmacz, Wiktor Wiktorczyk i Mariusz Dragan

Rozszyfrujemy nazwę naszego projektu. Spektrum, bo uczestnikami zajęć, są dzieci w spektrum autyzmu (ASD). Bohaterów, bo każdy może być bohaterem (dla samego siebie, dla kolegi z klasy, dla znajomej z bloku). Istotnym elementem projektu była praca metodą prof. Philipa Zimbardo (Heroic Imagination Project), która pokazuje, że w każdym z nas jest dobro, które można odnaleźć, poznając mechanizmy ludzkiego umysłu. Pracując nad spektaklem „Dziewczynka z zapałkami” przekazywaliśmy tę ideę dzieciom. Burza mózgów, zajęcia metodą HIP i eksperyment społeczny – żywy performans „wkręcający” nieświadomych widzów w aktywne uczestnictwo – to najbardziej istotne elementy naszego projektu. Dzięki nim powstał scenariusz do naszego przedstawienia. Zależało nam, aby to uczestnicy wymyślili przebieg naszej bajki, żeby kluczowym elementem scenariusza były ich wnioski i pomysły. Dzieci powiedziały nam jak zareagowałiby mieszkańcy XXI wieku na widok dziewczynki z zapałkami. Dzięki temu spektakl był boleśnie szczery, przejmujący i prawdziwy. Dla dzieci z ASD takie podejście miało ogromną wartość terapeutyczną. Na co dzień dzieci w spektrum autyzmu nie podejmują decyzji. Zazwyczaj decyzje podejmuje za nich opiekun lub terapeuta. Podczas Lata w Teatrze uzyskały nieznaną im wcześniej autonomię, poczuły się zrozumiane i bezpieczne.

**Najbardziej zaskoczyło nas to,
jak zaangażowanie instruk-
torów przekłada się na zaan-
gażowanie dzieci w to, co robią
i jak do tego podchodzą.**



OSTATNIA ZIMA W SUŁKOWICACH

REALIZATOR: Fundacja PRO FUTURO

MIEJSCE: Sułkowice-Lęg

KOORDYNATOR: Andrzej Pietyra

PROWADZĄCY WARSZTATY: Aleksandra Denkowicz, Marta Hankus,
Beata Klimkowska, Grażyna Tabor

Nasz projekt, o bardzo wymownym tytule „Ostatnia zima w Sułkowicach”, w swych założeniach miał zajmować się zmianami, szczególnie klimatycznymi, w naszym najbliższym otoczeniu. Miał być to również wstęp do szerokiej dyskusji o otaczającym nas świecie, odchodzeniu starego porządku i nadejściu nowej rzeczywistości – tak ekologicznej, jak i społecznej. Czas pandemii i obostrzeń z nią związanych był dla nas bardzo wymagający. Musieliśmy sprostać wielu nowym wyzwaniom i zadbać o to, aby zachować niezwykły charakter Lata w teatrze. Pracowaliśmy w Sułkowicach z naszymi niezawodnymi partnerami. Prowadziliśmy zajęcia w trzech lokalizacjach, w czterech pracowniach: muzycznej, scenograficzno-plastycznej oraz dwóch teatralnych (dla dzieci i młodzieży). Mimo pandemicznych obostrzeń i pracy w mniejszych grupach, przyjęte metody pracy dały olśniewające efekty. Finał projektu swą magiczną energią przerósł nasze najśmielsze oczekiwania. Od wielu lat rozważaliśmy zrealizowanie finału w lesie, jednak nigdy do tego nie doszło. A podczas tego niezwykłego lata zwieńczenie projektu odbyło się w nocy w pięknym beskidzkim w lesie. Instalacje cieniowe, dźwiękowe oraz pokazy spotkały się z nadzwyczajnym odbiorem. Publiczność wzięła udział w spacerze po zimowym lesie w środku lata. Finał pozostawił niezwykle trwałe

efekty i pokazał tak nam, jaki i uczestnikom, że nawet w trudnych czasach można tworzyć piękne i mądre projekty.

**Lato w teatrze na długo
zostaje w pamięci organizacji,
jak i lokalnej społeczności,
tworząc Legendę Dobrego
Projektu.**



LATO W MIG – DRUGA EDYCJA

REALIZATOR: Ośrodek Kultury Kraków – Nowa Huta

MIEJSCE: Kraków

KOORDYNATORKA: Magdalena Pluta

PROWADZĄCY WARSZTATY: Joanna Augustyniak,
Paulina Dziuba, Aga Karolczyk, Piotr Krawczyk, Łukasz Krysa,
Alicja Kucharska, Jaga Szeptalin

Warsztaty teatralne z językiem migowym dla dzieci prowadzone były autorską Metodą Ruchu, Barwy i Dźwięku, która polegała na łączeniu nauki języka migowego z kolorami i dźwiękami. Skondensowanie tych elementów pozwala na bardziej efektywne i trwalsze zapamiętywanie znaków, a także nadaje nauce twórczy charakter. Podczas warsztatów dzieci słyszące miały okazję wejść w świat Głuchych i zdobyć umiejętności niewerbalnego przekazania podstawowych informacji w polskim języku migowym (PJM). Dzieci głuche oraz dzieci CODA (słyszące dzieci niesłyszących rodziców) wprowadzone zaś były równolegle w świat teatru. Były współautorami i przewodnikami prowadzącymi słyszących po świecie bezdźwięcznym, ale bynajmniej nie niemym. Finałowy spektakl mówiący o tolerancji został opracowany wspólnie z dziećmi – poczynszyszy od wyboru tematu, poprzez stworzenie rekwizytów, kostiumów i scenografii. Był to dla nas – twórców projektu – żywy dowód na skuteczność naszych działań zmierzających do uwrażliwienia na odmiennosć. Dzieci rządziły naszym projektem od początku do końca, czyli dodatkowego spotkania, na którym podsumowaliśmy działania i rozdaliśmy wszystkim pamiątkowe zdjęcia z naszego „Lata w MIG!”.

Największym sukcesem naszego projektu jest zaangażowanie i integracja dzieci w projekt teatralny i wzmocnienie ich wrażliwości i tolerancji.



FANTASTYCZNE MIEJSCA

REALIZATOR: Babiogórskie Centrum Kultury

MIEJSCE: Skawica, Sucha Góra, Zawoja

KOORDYNATORKA: Anna Kulka

PROWADZĄCY WARSZTATY: Łukasz Grudysz, Natalia Melzer,
Sylvia Lasok, Arkadiusz Ziętek

Trzy grupy dzieci i młodzieży, trzy miejsca, trzy piosenki, trzy etiudy filmowe.. W czasie warsztatów Lata w teatrze w Zawoi uczestnicy spotkali się z lokalną etnografką. Przeszli specjalnie dla nich przygotowaną grę edukacyjną. Na bazie tych doświadczeń stworzyli teksty piosenek o miejscach w których żyją, o ich przeszłości, o lokalnych nazwach. Ze starych map, legend i wspomnień wyczytali fantastyczne historie, na podstawie których pod okiem wspierających trenerów stworzyli etiudy teatralno-muzyczne. Kolejnym etapem było nagranie ich w niezwykłych okolicznościach przyrody. Teraz efekty teatralno-muzyczno-filmowego spotkania można oglądać w Internecie. Magiczna przestrzeń lasu, polan górskich i rzek dawała uczestnikom energię do tworzenia, inspirowała i pobudzała kreatywność. Na długo w głowach pozostał nam tekst jednej z piosenek: „Len jest nad głową, len jest nade mną, len jest nad tobą... plecie się plecie teatr w lecie”.

**Zaskoczyło nas, że dzieci tak
szybko tworzyły teksty
piosenek, chłonęły informacje
i tak bardzo chciały więcej.
A i jeszcze jedno, że tak bardzo
tęskniły za murami szkoły.**



LAS W NAS

REALIZATOR: Teatr Kameralny w Bydgoszczy

MIEJSCE: Bydgoszcz

KOORDYNATORKA: Anna Nowak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Katarzyna Chmara, Anna Nowak,
Monika Ostrowska, Łukasz Przykłocki

Punktem wyjścia do artystycznych poszukiwań były refleksje najmłodszych na temat relacji między ludźmi a zwierzętami. Dzieci bawiły się w odgrywanie i naśladowanie świata zwierząt oraz wspólnie stworzyły scenariusz spektaklu poruszającego temat relacji: „człowiek–natura”. Podczas artystycznych poszukiwań uczestnicy warsztatów zwrócili uwagę na problem zanieczyszczenia środowiska (zaśmiecanie lasów, hałas), a szansę na zmianę sytuacji dostrzegli w indywidualnym zaangażowaniu każdego człowieka w proste działania proekologiczne. W trakcie pracy nad spektaklem dzieci poznawały „teatr od kuchni” – pod okiem prowadzących tworzyły scenariusz, kreowały postaci, uczyły się projektowania i szycia kostiumów, wspólnie wymyśliły teksty piosenek oraz oprawę dźwiękową (prezentowaną na żywo). Temat zainspirował do poszukiwania niestandardowych form artystycznych, tj. tworzenia muzyki ze sprzętów codziennego użytku, kostiumów ze starych niepotrzebnych ubrań czy też kreatywnego wykorzystywania przyłbic ochronnych. Istotnym elementem projektu była także integracja dzieci pochodzących z różnych środowisk. Warsztaty zostały przeprowadzone w formie tradycyjnych półkolonii.

Lato w teatrze jest dla wszystkich dzieci – nie tylko dla tych uzdolnionych artystycznie.



PROJEKT: NATURA(LNIE)

REALIZATOR: Teatr im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy

MIEJSCE: Chobienia

KOORDYNATORKA: Joanna Rostkowska

PROWADZĄCY WARSZTATY: Joanna Gonschorek,
Katarzyna Kaźmierczak, Amadeusz Naczyński, Irena Podlewska,
Małgorzata Madi Rostkowska, prof. Piotr Tetlak

Podstawową ideą projektu było przywrócenie dzieciom radości płynącej z życia i zabawy blisko natury, która w czasie pandemii stała się przedmiotem tęsknoty wielu zamkniętych w domach ludzi. Poruszyliśmy w ten sposób poważny problem społeczny, jakim jest nadmierna technologizacja młodego pokolenia. Ale! W niecały miesiąc po napisaniu wniosku cały świat zasiadł przed ekranami komputerów... Nasz pierwotny pomysł zrodził się z obserwacji, jaką może poczynić bez większego trudu każdy rodzic czy opiekun pracujący z najmłodszymi. Życie dzieci w naturalny sposób i na wzór życia dorosłych odchodzi od realnego doświadczenia w sfery aktywności wirtualnej. Nie ma sensu ani negocjować, ani nadmiernie walczyć z tym nieuchronnym zjawiskiem. Warto jednak uczyć najmłodszych na korzyści, jakie mogą płynąć z poznawania świata natury i życia w zgodzie z nim. Wszystkie grupy spacerowały po okolicznych lasach i łąkach szukając inspiracji do warsztatów aktorskich, muzycznych i scenograficznych oraz do finałowego spektaklu. Spacerowały podległy dwóm zasadom: zasadzie poznawania i zasadzie obserwacji. Dlatego też jedną z prowadzących była nauczycielka biologii z miejscowej szkoły potrafiąca wytłumaczyć dzieciom podstawowe procesy natury. Wszystkie grupy wspólnie

szukały inspiracji w naturze, każda jednak skupiła się na innych jej elementach. Finałowy spektakl zagraliśmy z udziałem publiczności w plenerze w parku wiejskim w Chobieni. Duża przestrzeń umożliwiła nam występ z zachowaniem dystansu społecznego wymaganego nakazami epidemicznymi.

Spektakl, który przygotowaliśmy z dziećmi, był oparty na pobudzaniu czułej więzi między nimi a światem natury. Dlatego też proces przygotowań odbywał się na spacerach, w lesie i na łące. Tak każda grupa poszukiwała inspiracji dla swoich artystycznych działań.





LwT+

2020

CZEGO NIE WIDZISZ?

REALIZATOR: Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora
CRICOTEKA w Krakowie

PARTNER: Fundacja Migawka

MIEJSCE: Kraków

KOORDYNATORKA: Barbara Pasterak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Julia Basista, Aleksandra Denkowicz,
Dominika Feiglewicz, Barbara Iwańska, Wojciech Kiwer,
Agnieszka Kolanowska, Grzegorz Mart, Asia Nawojka,
Patrycja Nosowicz, Piotr Peszat

Tytuł projektu – „Czego nie widzisz?” – uruchamia myślenie o tym, co pomijamy, co pozostaje poza głównym polem widzenia, na obrzeżach zainteresowania. Przyzwyczajeni do utartych schematów, chodzący stałymi ścieżkami, obcujemy tylko z jakąś częścią świata. Podczas warsztatów chcieliśmy poszukać tego, co niewidoczne na pierwszy rzut oka. Poruszając się wokół tematów widzenia i niewidzenia, dzieci stworzyły makiety mikroświatów zamkniętych w pudełkach, do których można zajrzeć przez dziurkę / wizjer. Do nich przygotowały dźwiękowe opowieści oraz audiodeskrypcje. Część zajęć poświęcona była pracy nad filmami inspirowanymi kinem z okresu part-talkies. Krótkie opowieści o tym, czego nie widać – o świecie wyobraźni i emocji – dzieci ilustrowały muzyką, układając własną partyturę dźwiękową. Prócz warsztatów plastycznych, filmowych i dźwiękowych odbywały się też zajęcia teatralne wokół tematu gestu i komunikacji niewerbalnej. Ta część projektu prowadzona była przez Fundację Migawka, m.in. przez niesłyszącą aktorkę. Dzieci miały możliwość spotkania się z osobą, która nie słyszy – mogły poznać jej perspektywę i podstawy języka migowego. Finałowy pokaz odbył się na placu Cricoteki. Publiczność nie wchodziła do sali teatralnej,

ale mogła obserwować jej wnętrze na dużym ekranie dzięki transmisji na żywo. Pokaz rozpoczął się od happeningu z odsłonięciem wielkiej maszyny do patrzenia przygotowanej przez dzieci na placu. Później widzowie mogli zobaczyć audiodeskrybowane wnętrza makiet oraz filmy stworzone przez poszczególne grupy, a udźwiękawiane na żywo jak w starym kinie. Zamiast tradycyjnych instrumentów wykorzystano elektroniczne dźwięki wydobywane za pomocą gamepadów i kontrolerów midi.

To dobra wakacyjna przygoda, ale jednocześnie dla prowadzących nie są to wakacje, ale dość intensywna i angażująca praca wymagająca reagowania na bieżąco i zmieniania planów z uwzględnieniem potrzeb grupy.



RADUJMY SIĘ. W KOŃCU RADUJMY SIĘ...

REALIZATOR: Gminny Ośrodek Kultury w Górznie

PARTNER: Gminne Centrum Kultury i Biblioteka w Płośnicy

MIEJSCE: Gołkowo

KOORDYNATORKA: Agnieszka Drelich-Magdziak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Piotr Bolanowski, Rafał Cendrowski,
Beata Grędzińska, Dorota Smoktunowicz, Anita Zawadzka

Tematem przewodnim była dla nas radość. Radość z bycia razem, tworzenia i małych rzeczy. Podczas warsztatów szukaliśmy rzeczy, gestów, postaw, które nas cieszą i dają radość innym. Dawaliśmy sobie siłę i uważność. Szukaliśmy dźwięków i słów w muzyce, odciskaliśmy ślady przyrody, cząstki lata, by zostawić je na dłużej. W gestach teatralnych i zadaniach cyrkowych szukaliśmy naszej przestrzeni wyrazu. Wykorzystaliśmy do tego żonglerkę, klaunadę, ekwilibrystkę oraz dramę, pantomimę, zabawy naśladowcze. Mieliśmy zabawy muzyczne oraz akompaniowaliśmy cyrkowe zmagania. Metodą cyjanotypii i barwienia tkanin tworzyliśmy scenografie inspirowane przyrodą. Radujmy się. W końcu radujmy się! – to był nasz przekaz dla świata.

**Największym sukcesem
naszego projektu jest poznanie
cyrkowych sztuczek w tak
krótkim czasie oraz to,
że wyszliśmy z utartego
górznieńskiego szlaku
i zrobiliśmy Lato w teatrze
w zupełnie nowym miejscu.**



MOST DO WIÓRKA

REALIZATOR: Grupa Inicjatywna Baranówko

PARTNER: Wiejskie Stowarzyszenie Integracyjne „Wiestin”

MIEJSCE: Mosina

KOORDYNATORKA: Dorota Lisiak

PROWADZĄCY WARSZTATY: Ewa Brzychcy,

Ewa Gąsienica-Brożyńska, Dorota Lisiak, Agnieszka Ostrowska,
Joanna Sykulska, Aleksandra Włoszczyńska, Grażyna Wydrowska

Koncepcję warsztatów zbudowaliśmy, inspirując się opowieścią Katherine Peterson „Most do Terabithii”. Jej akcja dzieje się w krainie, do której można dostać się jedynie za pomocą zaczarowanej liny zawieszanej na drzewie rosnącym nad brzegiem rzeki. Każdy ma jakąś Terabithię – dla nas tego lata zaczarowanym miejscem była wieś Wiórek. Dzieci budowały metaforyczny most pomiędzy dwoma brzegami Warty. Organizowaliśmy wycieczki do ciekawych miejsc i dawaliśmy przestrzeń na odkrywanie swoich mocnych stron i pracę nad wyzwaniami, dawanie upustu wyobraźni, obcowanie z naturą. Uczestnicy odkrywali, że ludzie są połączeni ze sobą emocjami, ale od nas zależy jak te emocje spożytkujemy i w jaki sposób przekujemy je w dobro. Chcieliśmy pokazać, że marzenia dzieci mają siłę sprawczą. W naszych przygodach z teatrem uczestnicy są nie tylko aktorami, ale i reżyserami, pisarzami, kostiumografami, dekoratorami, scenarzystami itd... Projekt był zrealizowany w formie mieszanej hybrydowej: spotkania online przeplataliśmy wycieczkami warsztatowymi po okolicy wsi Wiórek (siedziba naszego Partnera) i Ośrodka Sportu i Rekreacji w Mosinie. Zapisane w formie nagrań przemyslenia dzieci posłużyły do stworzenia plastycznego filmu finałowego. Teksty źródłowe, na bazie których pracowaliśmy, dobieraliśmy starannie, ponieważ myślenie traktujemy jako podróż.

„Ludzie budują za dużo murów, niech będą mosty, budujmy mosty!” To tekst piosenki, którą napisały dzieci podczas zajęć.



MARZYCIELE

REALIZATOR: Gminny Ośrodek Kultury w Stepnicy

PARTNER: Stowarzyszenie Plantacja Wyobraźni

MIEJSCE: Stepnica

KOORDYNATOR: Michał Krzywaźnia

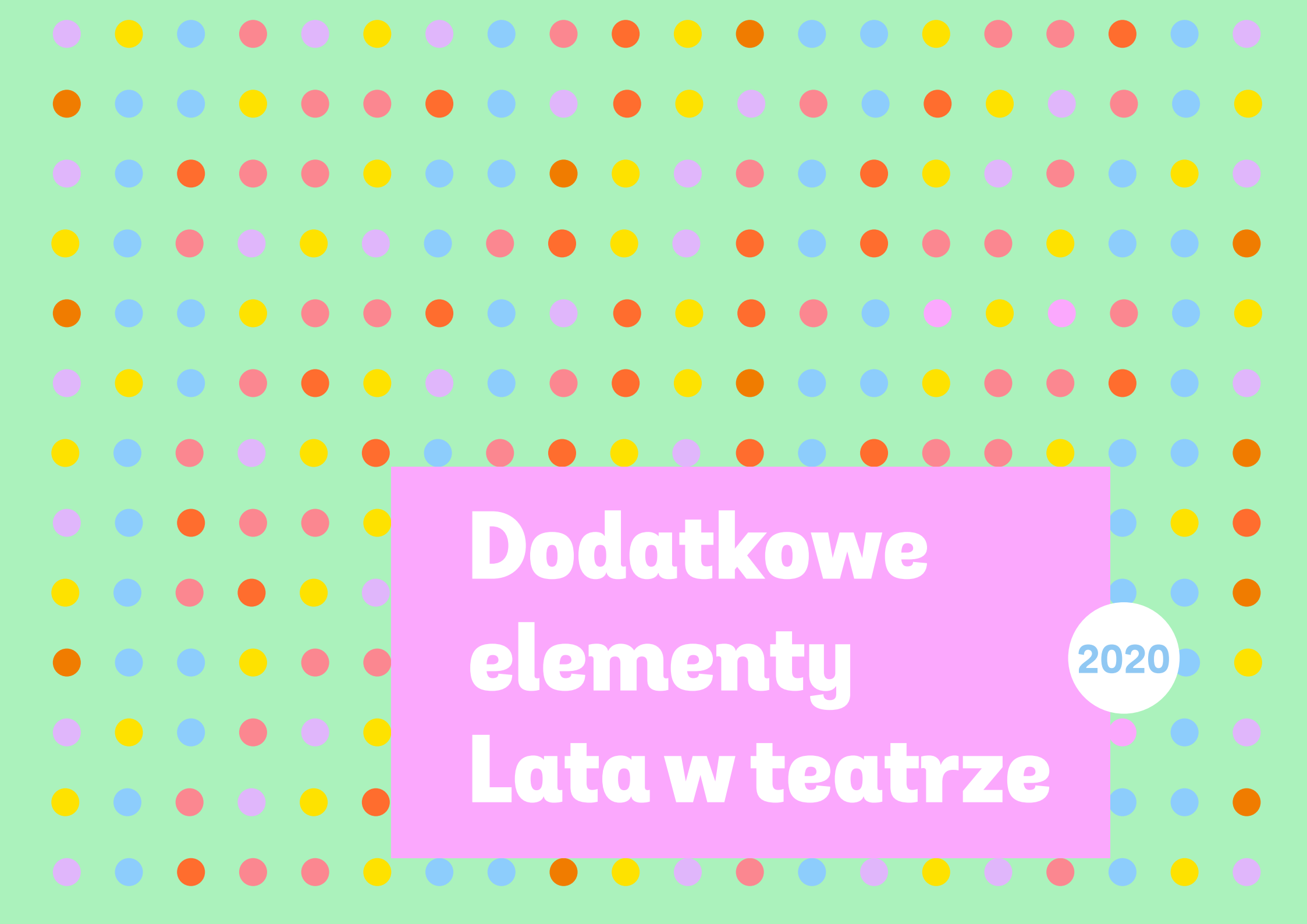
PROWADZĄCY WARSZTATY: Karolina Babińska,
Weronika Giżycka, Marta Grygier, Michał Krzywaźnia,
Małgorzata Maciejewska, Maksymilian Olchowcy,
Bartłomiej Orłowski, Maciej Ratajczyk, Sebastian Siepietowski

Naszym celem było budowanie świadomości aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym. Droga do tego było włączenie młodzieży w proces twórczy. Chcieliśmy w ten sposób rozwijać odpowiedzialność, kreatywność młodych. Pomagały nam w tym idee pedagogiki teatru oraz o krytyczne narzędzia pracy w grupie. W ramach Lata w teatrze + młodzież tworzyła działania artystyczne pod okiem instruktorów w ramach czterech warsztatów (teatralno-ruchowego, muzycznego, kostiumowo-scenograficznego, promocyjno-multimedialnego). Uczestnicy obozu artystycznego poszukiwali wspólnych elementów w książce „Błękitna kropka” Carla Sagana oraz „Sekretne życie drzew” Petera Wohllebena. Wychodząc od filozoficznego opisu naszego domu – Ziemi, która jest niczym „drobinka kurzu zawieszona w strudze słonecznego światła” – szukali inspiracji w cyklach natury, porównując je do życia ludzkiego. Literatura była dla nas punktem wyjścia do rozważań na temat obecności człowieka w świecie natury i jego działań względem niej. Nieoczywiste opisy relacji świata drzew był podstawą do snucia opowieści o nas samych, mieszkańcach planety Ziemia. Dlatego praca artystyczna skupiona była na takich zagadnieniach jak: czerpanie inspiracji z obserwacji natury, zmiana własnych nawyków, współpraca, świadome i krytyczne podejście

do otaczającego nas świata, człowiek jako istota kreatywnego działania. Wynikiem warsztatów był dwukrotna prezentacja spektaklu plenerowego „Marzyciele”, podczas którego uczestnicy opowiadali o tym, jak nasza planeta walczy i próbuje bronić się przed największą współczesną plagą – działaniami człowieka.

Warto angażować młodych poprzez zadawanie im trudnych pytań, czasem nawet prowokacyjnych po to, żeby szukali różnego rodzaju rozwiązań. Bo przecież oni są naszą przyszłością.





Dodatkowe elementy Lata w teatrze

2020

SPOTKANIE DLA WNIOSKODAWCÓW

W 2020 roku po raz pierwszy w historii programu Lato w teatrze odbyło się spotkanie dla osób, które do tej pory nie ubiegały się o realizację lub ubiegały się, ale dotychczas nie otrzymały dotacji. Spotkanie prowadzone przez Joannę Krukowską-Gulik oraz Marię Babicką odbyło się w Instytucie Teatralnym. Było dla uczestników okazją do uważnego zapoznania się z regulaminem i formularzem wniosku, nawiązania kontaktów z osobami reprezentującymi instytucje kultury i organizacje pozarządowe z całej Polski, a także do zastanowienia nad istotą swojego pomysłu na projekt w ramach Lata w teatrze.

SPOTKANIA Z KOMISJĄ EKSPERTÓW

W roku 2020 wnioskodawcy, którzy nie otrzymali dofinansowania w konkursie grantowym programu Lato w teatrze, mogli spotkać się z członkami Komisji Ekspertów, by uzyskać informację zwrotną na temat złożonych aplikacji. Osoby zainteresowane mogły porozmawiać z Patrycją Bartoszek-Kempą, Markiem Kościółkiem, Joanną Krukowską-Gulik, Katarzyną Kotarską oraz Katarzyną Kułakowską.

SZKOŁA PEDAGOGÓW TEATRU

Warsztaty pod hasłem Szkoła Pedagogów Teatru w zaplanowanym i ogłoszonym w regulaminie kształcie zostały odwołane z powodu pandemii COVID-19. Dwa z nich zostały przeniesione do sieci i zrealizowane w późniejszym terminie. Pierwsze – podnoszące kompetencje z zakresu porozumienia bez przemocy, prowadziła Joanna Berendt. Drugie – poświęcone dramaturgii procesu twórczego, poprowadziła Justyna Lipko-Konieczna.

Również w wersji online odbyło się spotkanie dla realizatorów projektów, w którym wzięło udział po dwóch reprezentantów z każdego ośrodka. Jego celem było przygotowanie uczestników do działań w ramach programu w nowej rzeczywistości. Pierwszy dzień dwudniowego szkolenia prowadzony przez Joannę Krukowską-Gulik i Justynę Czarnotę skupiał się na wspólnym opracowywaniu strategii radzenia sobie z kryzysową sytuacją, w jakiej znaleźli się beneficjenci, i wypracowywaniu w grupach przykładowych rozwiązań. W kolejnym dniu uczestnicy podzieleni na dwie grupy pod okiem zespołu trenerskiego Stowarzyszenia „Miasta w Internecie” rozmawiali o bezpieczeństwie cyfrowym: rodzajach zagrożeń, elementach prawa autorskiego oraz licencjonowaniu treści i oprogramowania, bezpiecznym logowaniu i hasłach, dbaniu o wizerunek.

Tego dnia można było również indywidualnie skonsultować zmiany w swoim projekcie z koordynatorką programu Joanną Krukowską-Gulik i kierowniczką Działu Pedagogiki Teatru Justyną Czarnotą.

W odpowiedzi na postulaty zgłaszane przez beneficjentów podczas tego spotkania, postanowiliśmy zrealizować dodatkowy cykl warsztatów adresowanych do instruktorów 13. edycji programu. Jego celem było skupienie uwagi na zagadnieniach ważnych w nowej rzeczywistości oraz wspólne przyglądanie się możliwym sposobom poradzenia sobie w sytuacji do tej pory nieobecnej w pracy instruktorskiej. Wszystkie spotkania prowadzone były przez przedstawicielki Działu Pedagogiki Teatru we współpracy z osobami, które wielokrotnie realizowały projekty w ramach programu, ale w bieżącym roku nie znalazły się w gronie instruktorskim. Poniżej pełna lista propozycji warsztatowych:

Przejęć zoom

prowadzenie: Justyna Sobczyk i Sebastian Świąder

W oknach komunikatora można się zagubić. Pozamykani w prostokątnych oknach próbujemy uporządkować mnogość bodźców. Łapiemy się co chwilę na tym, że patrzymy poważnie na siebie samą / samego... Przestrzeń wirtualnej pracy może przytłaczać. Ale można też ją przechwycić. Zgodzić się na jej umowność i twórczo wykorzystać. Spróbujemy ujarzmić interfejs i własny ekran!

Jak nie online to co?

*prowadzenie: Joanna Krukowska-Gulik
i Agnieszka Szymańska*

W tym roku realizatorzy Lata w teatrze stanęli przed dylematem: poprowadzić warsztaty online czy offline? Czy możliwa jest jeszcze jakaś inna droga? Wspólnie zastanowimy się, jak mogłaby ona wyglądać. Celem warsztatu jest wypracowanie form kontaktu, spotkań i twórczych działań, z których można korzystać podczas warsztatów LWT.

Zadbaj o siebie

prowadzenie: Nadia Szypilow i Wiktoria Rutkowska

Przed realizacją projektów i w ich trakcie dużo uwagi poświęca się uczestnikom, innym osobom z zespołu. Tym razem zachęcamy, by przez chwilę skupić się na sobie: zatrzymać się, złapać kontakt ze sobą, uzupełnić swoje wewnętrzne zasoby. Podczas warsztatu poznasz narzędzia głębokiej regeneracji i dobrej komunikacji, które będą Cię wspierać w pracy z ludźmi. Będziemy zapraszać do świadomej pracy z ciałem i oddechem oraz sięgniemy do ruchu intuicyjnego.

Dwa metry dystansu

prowadzenie: Justyna Czarnota i Adam Gąsecki

Wymogi sanitarno-epidemiologiczne mówią o zachowaniu dwóch metrów dystansu między ludźmi. Jak ta odległość działa na kontakt i wzajemną energię? Wspólnie spróbujemy zobaczyć w dystansie potencjał do twórczej pracy! W spotkaniu powinny brać udział po dwie osoby z danego projektu, które mogą się spotkać i podczas warsztatów działać z jednego pomieszczenia.

Co z pokazem?

prowadzenie: Aleksandra Antoniuk i Maria Kwiatek

Zwieńczeniem dwutygodniowej pracy z dziećmi i / lub młodzieżą zawsze było wspólne spotkanie z widzami. Co zrobić, jeśli pokaz będzie się musiał odbyć online? Lub bez publiczności? Lub z uwzględnieniem wymogów sanitarno-epidemiologicznych? Podczas warsztatów zastanowimy się, jak może w tym roku wyglądać zakończenie projektu.

SPOTKANIA REALIZATORÓW

Moduł ten po raz pierwszy został wprowadzony w ubiegłym roku jako propozycja o charakterze superwizji grupowej, która służyła prowadzącym warsztaty i koordynatorom do uważnego namysłu nad własną pracą. W tym roku spotkania odbywały się w każdą sobotę wakacji na platformie Zoom. Realizatorzy warsztatów z różnych ośrodków spotykali się, by wymieniać się doświadczeniami i przypatrywać się wyzwaniom pojawiającym się podczas projektu. Była to okazja, by poznać punkt widzenia osób, które mają analogiczne doświadczenia i chcą się dzielić swoimi przemyśleniami na ten temat. Spotkania te pomagały w wymianie informacji o projektach oraz pozwalały podzielić się rozwiązaniami. Spotkania prowadziły pracowniczki Działu Pedagogiki Teatru: Justyna Czarnota, Joanna Krukowska-Gulik, Maria Kwiatek, Katarzyna Piwońska.

EWALUACJA PROGRAMU

W roku 2020 beneficjenci mogli skorzystać z dwóch dróg na podsumowanie projektu. Pierwszą była ewaluacja w zespole projektowym pod okiem Anny Szapert. Na to rozwiązanie zdecydowały się dwie ekipy.

Wszyscy beneficjenci zostali zaproszeni do udziału w cyklu sześciu webinarów pod hasłem „Lato w teatrze z lotu ptaka”. Spotkania były transmitowane na fan page'u Lata w teatrze na Facebooku. Każde z nich prowadzone było przez eksperta Lata w teatrze – osobę, która wielokrotnie realizowała lub koordynowała projekty w ramach programu, a w tym roku nie włączała się w żadne działania. Uczestnikami byli realizatorzy tegorocznej decyzji. Gorące dyskusje publiczne po godzinnej debacie przenosiły się na platformę Zoom, gdzie dołączały kolejne zainteresowane tematem osoby. Wszystkie spotkania były tłumaczone na polski język migowy przez zespół: Anna Borycka, Mariola Kozłowska-Nowak, Julia Kulig i Małgorzata Limanówka.

Poniżej pełna lista webinarów:

Praca z grupą w cieniu Covidu

moderacja: Sandra Lewandowska | uczestnicy: Agnieszka Bresler, Grażyna Kopeć, Michał Krzywaźnia, Anna Kulka

Realizacja projektów Lata w teatrze w czasie pandemii postawiła przed realizatorami zupełnie nowe wyzwania. Wszyscy zmierzili się z zadaniem zaadaptowania projektów do nowej rzeczywistości. Jakie strategie przyjęli koordynatorzy i instruktorzy w pracy z uczestnikami? W jaki sposób odpowiedzieli na wytyczne dotyczące reżimu sanitarnego? Jak radzili sobie z potrzebami dzieci i młodzieży w nieprzewidywalnych okolicznościach? Nowa sytuacja, stwarza nowe trudności ale i otwiera nieznane dotąd możliwości – spotkanie będzie okazją do rozmowy o tym, czym było doświadczenie Lata w teatrze w cieniu Covidu.

Jak wygląda Lato w teatrze w małych miejscowościach?

*moderacja: Aneta Pepaś-Skowron
uczestnicy: Anna Książek, Izabela Kotłęga, Bogdan Krok, Agnieszka Klementyna Grygiel*

Lato w teatrze nie zna granic, realizatorzy docierają w najbardziej odległe rejony Polski. Jak wyglądają letnie warsztaty w małej miejscowości i jakie korzyści daje program jej mieszkańcom? Paneliści opowiedzą, na czym polega specyfika pracy ze społecznością wiejską i w jaki sposób można zadbać o ciągłość działań kulturalnych po zakończeniu projektu.

Co właściwie robią artyści w Lecie w teatrze?

*moderacja: Paweł Chomczyk
uczestnicy: Natalia Czarcińska, Monika Tomczyk, Mateusz Tymura, Aleksandra Sasza Skorupa*

W projektach Lata w teatrze instruktorami często zostają artyści różnych dziedzin sztuki. Wielu z nich, gdy raz pozna pracę z dziećmi i młodzieżą, z chęcią wraca do niej w kolejnych edycjach. Dlaczego? Czego uczy ich spotkanie z amatorami? Co jest dla nich wyzwaniem? Jak podchodzą do swojej roli w projektach?

Współpraca między instytucjami

– papier, podwykonawstwo czy wspólna praca?

*moderacja: Katarzyna Krajewska
uczestnicy: Agnieszka Drelich-Magdziak, Ewelina Knajdek-Marcinkowska, Andrzej Pietyra, Justyna Prajs*

To spotkanie adresujemy do osób, które w swoich projektach łączą siły kilku organizacji. Dla modułu Lato w teatrze + jest to wymogiem formalnym, ale wiele organizacji współpracuje z innymi instytucjami już wcześniej. Zapytamy, czemu się na to decydują i w jaki sposób dzielą partnerskie obowiązki. Kiedy zaczyna się współpraca między instytucjami – już w załączku pomysłu na projekt czy w dniu jego rozpoczęcia? Na co zwrócić uwagę przy wyborze partnerów i w jaki sposób wprowadzić ich w założenia programu, by każdy realizator czuł się jego częścią?

Co daje Lato w teatrze instytucjom?

*moderacja: Joanna Żygowska
uczestniczki: Anna Berent, Weronika Idzikowska, Kasia Pągowska, Karolina Purtań-Leśniak, Paula Rudź*

Dwa tygodnie intensywnych warsztatów, przygód, wzruszeń i... co potem? Co się dzieje po zakończeniu projektu – dla instytucji finał jest końcem czy początkiem nowego rozdziału? Głos oddamy realizatorom wielu edycji i porozmawiamy o tym, czy Lato w teatrze może być zapalnikiem zmian.

Osoby ze specjalnymi potrzebami – jak je angażować w twórcze działania?

moderacja: Agata Szmytka

uczestniczki: Agata Andrzejczuk, Paulina Anna Galanciak, Agnieszka Surmacz, Weronika Śliwiak, Małgorzata Znosko

Każdy uczestnik, każda uczestniczka Lata w teatrze wnosi swoją historię i bagaż doświadczeń – czasem ten bagaż zaskakuje realizatorów swoim ciężarem. Na działania artystyczne otwierają swoje drzwi: domy dziecka, ośrodki pomocy społecznej, a nawet więzienie. Dzięki temu wśród uczestników Lata w teatrze są osoby z różnych środowisk. Jak odpowiedzieć na ich specjalne potrzeby, aby w pełni skorzystały z warsztatów?

Angażujemy w twórcze działania osoby ze specjalnymi potrzebami



Praca z grupą w cieniu Covidu

Co właściwie robią artyści w Lecie w teatrze?



Współpraca między instytucjami – papier, podwykonawstwo czy wspólna praca?



Jak wygląda Lato w teatrze w małych miejscowościach?



Co daje Lato w teatrze instytucjom?



lało w teatrze

2020